HLAS NÁRODA

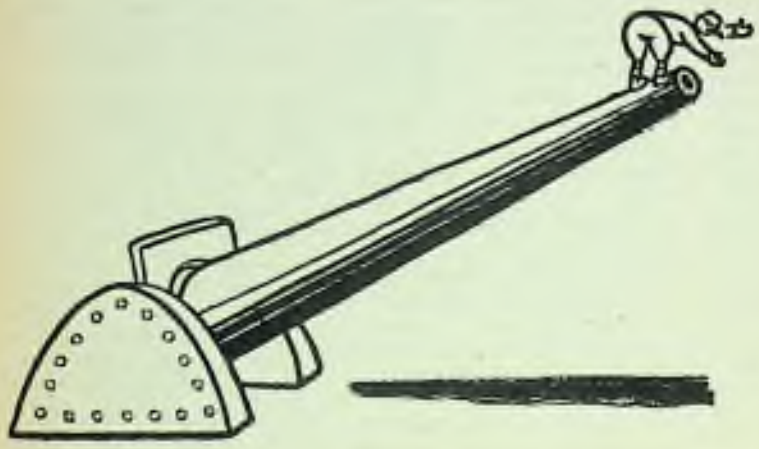
"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, tečí a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 11. Sobota (Saturday) 13. března (March) 1976 Cena 25 centů

MÍROVÁ OFENZÍVA POKRAČUJE: "Jsme ochotni zajistit Evropě mír na tisíc let ujednáním kontinentálních paktů o neútočení" — prohlašovala před Mnichovem v září r. 1938 vláda III. Říše. Toto nacistické lživé ujišťování vystihl tehdy Josef Čapek hořejší přiléhavou karikaturou, kterou nazval "Hitlerova ruka míru". Minulý týden skončil v Moskvě XXV. sjezd KSSS, na němž její gen. tajemník ústředního výboru Leonid Iljič Brežněv prohlásil: "Mírová ofenzíva pokračuje" — protože od posledního XXIV. sjezdu zaznamenala historické úspěchy při vyjednávání s kapitalisty. Mezinárodnímu komunistickému hnutí však nastávají nové úkoly . . . (rozuměj: do konečného vítězství nad Spojenými státy, které musíme dále uspávat, rozkládat zevnitř a sami sebe urychleně vojensky vyzbrojit).

ENGLISH SECTION INSIDE

Komunistická revoluce bez světové války?

Moskva. — Političtí pozorovatelé, kteří analyzovali Brežněvovu řeč i jiné proslovy z 25. sjezdu komunistické partaje Sovětského svazu, upozorňují na současnou komunisticko-revoluční doktrinu, předpokládanou v těchto projevech: komunisté se budou snažit přivést světovou revoluci a zkomunisování celého světa bez vyvolání nové světové války. Spíše se toho má dosáhnout podvratnou činností ve vyspělých kapitalistických zemích a "osvobozovacími válkami" v zemích Třetího světa. Kapitalismus je považován za "společnost, která nemá žádnou budoucnost". Mírové soužití prý platí pouze pro vztahy mezi zeměmi a nikoliv pro vnitřní záležitosti jednotlivých zemí, kde bude vyvoláván třídní boj a kde bude ničen kapitalistický systém. Cílem mírového soužití není upevnění kapitalismu, nýbrž utvoření příznivějších podmínek pro výstavbu komunismu. Jako příklady úspěšného procesu světové revoluce těchto posledních let byly uvedeny: zkomunisování Jižního Vietnamu, Kambodže a Laosu, vítězství marxismu v Mozambiku a v Angole, úspěchy revolučních sil v Peru, pád "fašistické" vlády v Řecku, vratkost španělského režimu, rozvoj revolučních sil v Portugalsku a v Čili atd.

Kosigin ve své řeči o ekonomickém stavu Sovětského svazu musil uznat, že plány sovětské pětiletky 1971-1975 se zdaleka nesplnily. Podle jeho prohlášení výroba spotřebního zboží měla stoupnout o 44-48%, stoupla však pouze o 34%; výrobní statky se měly zvětšit o 41-45%, zvětšily se však pouze o 39%, zemědělská výroba měla vzrůst o 20-22%, vzrostla však pouze o 13%. Toto jsou pouze úřední čísla; skutečnost je asi mnohem chmurnější. V každém případě sovětští občané nepocítili žádné zlepšení svého údělu.

Bilance teroru v Argentině

Madrid. — Victor Bruschi, generální tajemník Argentinské ligy pro lidská práva, prohlásil v Madridě, že v Argentině bylo v posledním půldruhém roce spácháno na 2,500 politických vražd. 2,000 lidí tam zmizelo beze stopy a ve vězeních je na 5,000 politických vězňů, z nichž 4,000 bylo uvězněno bez zákonného procesu. Argentině prý hrozí pravicový vojenský puč po způsobu Čile.

Pres. Ford varoval Castra před zásahy v Latinské Americe

Washington. — President Ford ostře varoval Kubu před vojenskými zásahy kdekoliv v Latinské Americe podle vzoru Angoly. Přitom nazval kubánského diktátora Fidela Castro "mezinárodním banditou". Pak doslovně řekl: "Má vláda nechce mít nic společného s Kubou Fidela Castra: je to agresivní režim. Varuji jej před jakýmkoliv pokusem, podniknout na západní polokouli vojenský zásah."

Španělsko má hospodářské těžkosti

Madrid. — Španělský ministr financí Juan Miguel Villar žádal na televizi španělský lid, aby více šetřil, více vyvážel a méně stávkoval. Vláda po devalvaci pesety vedla diskuse o zvýšení investic a vývozu, o zvýšení daní za luxusní zboží a o snížení daní pro lidi, kteří vydělávají málo.

V důsledku snížení hodnoty pesety byly zvýšeny ceny gazolinu, různého spotřebního zboží a různých služeb, a to až o 40 procent, což vyvolalo nemalou nespokojenost mezi lidem. Ministr financí taky oznámil přísné kontroly cen základních potravin a slíbil vládní podporu ve výši 160 milionů dolarů, aby jejich ceny zůstaly nízké; hospodářští odborníci však pochybují o účinnosti této politiky a předpovídají její neúspěch ještě před začátkem léta.

Kdy bude prohlášen za sv Bl. Jan Nepomucký Neumann?

MSGR. PETR LEKAVÝ:

Naše krajanská veřejnost a všichni američtí katolíci sledují pozorně zprávy o postupu kanonisačního procesu jihočeského rodáka z Prachatic, čtvrtého biskupa ve Filadelfii, Pa., Blahoslaveného Jana Nepomuckého Neumanna (1811-1860). Český výbor pro 41. Mezinárodní Eucharistický Kongres, který se bude konat letos ve Filadelfii 1.-8. srpna, se rozhodl při svém lednovém zasedání ve Filadelfii, požádat Svatou Stolici, aby Blahoslavený Jan Nepomucký Neumann byl kanonisován pokud možno brzy a dle možnosti, aby se tak stalo během zmíněného Kongresu v srpnu ve Filadelfii.

Nyní přišla Českému výboru tato zpráva od Posvátné Kongregave pro kanonisace svatých z Říma, datovaná 19. února 1976:

Důstojný pane,
dostal jsem Váš ctěný dopis z 15. ledna t.r., v němž mi sdělujete svoji touhu a přání mnoha svých amerických spolubratří, že byste byli rádi brzy svědky svatořečení Blahoslaveného Jana Nepomuckého Neumanna, jakož i touhu, aby se tak dle možnosti stalo během 41. Mezinárodního Eucharistického Kongresu ve Filadelfii.

Vaše přání není jediné, které jsme v tom smyslu dostali.

Pokud se mne týká, budu velmi šťasten, dostane-li se mi jednou příležitost předložiti Svatému Otci k schválení zázraky pro svatořečení tohoto slavného biskupa. Ostatek není v moci mého úřadu. Abych dodal k bodu, o němž jsem se zmínil shora, cesta příprav je velmi dlouhá a nezdá se mi snadné uskutečnit v tak krátké době přání, jež jste projevil.

Doporučte mne dobrotě Boží.

Srdečný pozdrav!

Podepsán:
Arcibiskup Konrád Bafile,
(Pro-prefekt Kongregace)
Biskup Josef Casoria,
(Sekretář Kongregace)

Toto sdělení je radostné a v jeho diplomatickém slohu je jiskřička naděje, že by se tak mohlo stát ještě letos ve Filadelfii. Byla by to událost nevšední. Především ještě nikdy se nekonala slavná kanonisace mimo Řím, ač není theologického důvodu, proč by se tak státi nemohlo. Slavným kanonisacím předsedá a prohlášení pronáší Svatý Otec, protože kanonisační prohlášení je privilegiem papežské neomylnosti. Ve Filadelfii jsme měli v lednu dojem, že tam ještě stále chovají naději a touhu, že Svatý Otec na Kongres přijede, dovolí-li to jeho vysoký věk, jeho zdraví a jiné okolnosti, mohl by tedy kanonisaci vykonat zde. Ale i kdyby sám papež nemohl vykonat kanonisační akt, mohl by zmocnit jiného preláta, snad kardinála legáta, aby tak učinil.

Tak zvané historické či ekvipolentní kanonisace se obyčejně konají mimo basiliku Svatého Petra za předsednictví zmocněného preláta. Písatel těchto řádků si vzpomíná na první kanonisaci, které byl svědkem v Římě v r. 1931. Tehdy byl zmocněn kanonisovat či lépe předsedat kanonisační slavnosti sv. Alberta Velikého latinský patriarcha alexandrijský Pavel Huyn, bývalý arcibiskup pražský, dříve biskup brněnský. Bylo to v kostele Santa Maria sopra Minerva, při němž sídlí dominikáni, řád, jehož členem svatý Albert byl.

Není pochyby, že kanonisace Blahoslaveného Jana Nepomuckého Neumanna během slavnosti na půdě americké by měla jedinečný náboženský ohlas v celém světě a hlavně také v Československu, v zemi, k níž se světec hrdě hlásil.

Jeho otec Filip Neumann byl rodák z Bavorska a dostal se do Čech r. 1801 během nepokojů napoleonských válek.

(Pokračování na str. 4.)

Sloupek informací

K NEPĚKNÉ ZPRÁVĚ Z KANADY, K LEPŠÍM Z AUSTRÁLIE A VELKÉ BRITÁNIE

Formální hlavou zmíněných států je stále ještě anglická královna, ale každý si jde po vlastní politické stezce, podobně jako ostatní členské země "Commonwealth of Nations". Toto "sdružení federovaných států" bylo založeno v roce 1931 a je dodnes jakýmsi volným společenstvím téměř 30 bývalých kolonií britského impéria. Kanada a Austrálie jsou vedle mateřské Anglie nejvlivnějšími členy "Commonwealthu".

Kanadský "žertík": Zákon omezující tiskovou svobodu

Americký týdeník TIME patří k nejčtenějším na světě. S jeho názory nemusíte vždycky souhlasit, ale jistě by vás jako stoupence demokracie nenapadlo přemýšlet, jakým způsobem sprovodit se světa jejich šíření. Centrální kanadská vláda takový nápad dostala a také uskutečnila. Po 33 letech musel nyní TIME zastavit publikování zvláštního vydání pro Kanadu, které bylo redigováno z Montrealu, mělo spolupracovníky v 17 kanadských městech a po místní poměry velký náklad — jenž svědčil o mimořádném zájmu o list: 520.000 výtisků.

Vládnoucí strana ministerského předsedy Pierre Elliotta Trudeau je sice podle svého názvu "Liberální", tedy ve významu toho slova, přející svobodám, ale najednou jim nepřeje. Asi pro ten svůj název si nemohla dovolit jít na věc zhurta, nějakými zákazy třeba podle vzoru Trudeau-ova přítele Fidela Castro — ale šla na to oklikou, přes dobře promyšlený daňový zákon, který ve svých důsledcích podstatně omezuje možnosti kanadských firem inserovat v TIME a zbavuje tak časopis jeho hlavního finančního zdroje.

Daňové úlevy se poskytují napříště jen za inserci v publikacích, které centrální vláda považuje za "kanadské" v jejich obsahu. Jak si lze přečíst v dopise vydavatele TIME čtenářům listu z 8. března, loni v květnu mu bylo sděleno, že "nejméně polovina" obsahu kanadského vydání týdeníku se musí lišit od amerického. Avšak v říjnu příslušný ministr J. S. G. Culden stanovil, že to musí být 80 procent obsahu — a tím se ovšem vyčerpaly možnosti nějakého smírného řešení. Kanadská veřejnost si je samozřejmě vědoma, oč jde. TIME cituje z úvodníku kanadského listu CITIZEN, vycházejícího v Ottawě: "V sázce je víc, než existence kanadského vydání TIME. Mnohem důležitější je skutečnost, že vláda může zasahovat do obsahu publikace."

Ano, takové tendence jsou nebezpečné. Vzpomínám si, že po druhé světové válce nesměl československý tisk kritizovat Sovětský svaz — jinak byl "svobodný". A dnes tam jsou již tak daleko, že každé pravdivější slovo o komunistické straně je div ne zločinem. — "Liberál" Trudeau dnes na pohled brání, co je "kanadské", což mnohým může znít dobře, podobně jako před časem jeho "ochrana" kanadského spotřebitele před americkým masem. Zítra si ministři jeho vládnoucí strany mohou ovšem vymyslet něco ještě mnohem závažnějšího, než zásahy do svobody slova. — Naštěstí Kanada má dobře fungující demokracii, uvědomělé občany a ještě jiné politické osobnosti, než dnešního po-CASTROvaného předsedu vlády. —

Austrálie na nové cestě

Pátému kontinentu vládu od prosince 1972 "Labour Party", vedená ministerským předsedou Gough Whitlam-em. On sám je prý vynikajícím člověkem, jeho strana se však této pověsti nedopracovala. Podobně jako všechny "dělnické strany" britské sféry, je i australská "Labour Party" (založená v roce 1890) více-méně v rukách odborových organizací (unií), zradikalizovaných často až k demagogii. Vládu dirigovala — podle líčení zahraničních dopisovatelů — parlamentní frakce strany. Slibované reformy byly prý prováděny "diletantsky a ukvapeně", řada ministrů musela v průběhu let odstoupit buď pro neschopnost, nebo protože byli zapleteni do nepěkných skandálů. Inflační kvóta brzy dosáhla těžko stravitelných 15ti procent, rostla i nezaměstnanost a nevoli veřejného mínění vyvolávala i různá vládní prohlášení, která svědčila o sympatiích ke komunistickému světu. Za příklad lze uvést — v mezidobí již opět odvolané — rozhodnutí labouristické vlády uznat přivtělení Baltských republik, Lotyšska, Litvy a Estonska k Sovětskému svazu.

Whitlam-ova vláda ztroskotala na problému rozpočtu, pro nějž nebyla s to získat v senátě a parlamentně potřebnou většinu. Generální guvernér Sir John Kerr (syn chudého kotláře), který z pověření britské koruny vykonává funkci hlavy státu - použil svého práva a 11. listopadu 1975 zrušil mandát labouristické vlády. Ve volbách, konaných a měsíc později, dne 13. prosince, ztratila Whitlam-ova strana přes polovinu poslaneckých křesel, zvítězila "konservativní" opozice v čele s Malcolm Fraser-em, který je dnes novým ministerským předsedou ústřední vlády v Canberře, australském hlavním městě.

Fraser slíbil pokračovat v realizaci zásadně nutných reforem, slíbil kontrolu mzdových požadavků unií, více velkosti pro zahraniční investice a upevnění vztahů — jak řekl — "k tradičním spojencům, Spojeným státům a Velké Británii". Pozorovatelé prvních kroků nové australské vlády se shodují v to, že začala úspěšně. Hovoří o "rostoucím optimismu", který vyvolává její vyvážený postoj v hospodářské politice. Zatím se jí prý podařilo dostat k jednomu stolu podnikatele i zástupce unií, aby radili vládě při jejím rozhodování o otázkách ekonomie. Podařilo se pozastavit nebezpečný trend neúnosného růstu mezd (o 25,5% v letech 1974-75) a spotřebních cen (16,9% ve stejném údobí). Inflační kvóta klesla na 13%, s poklesem nezaměstnanosti se však počítá až po vyřešení problémů v průmyslu těžby a výroby energie, který za vlády labouristů stagnoval pro nechuť k zahraničním investicím.

Začátkem ledna byla v severní Austrálii objevena největší světová ložiska bohaté uranové rudy, bohatší prý než dosavadní v afrického Rossingu v Namibii. (Ta jsou dnes ze severu ohrožena vývojem v Angole: pozn. J. N.) Zásoby uranové rudy odhaduje společnost Pancontinental Mining Ltd. na 220.000 metrických tun — a zároveň oznámila i naleziště zlata ve stejné oblasti, odhadované na 410.000 tun rudy s obsahem 16,1 gramu zlata na metrickou tunu. Dalších podrobností vás ušetřím, bylo by to mnoho málo představitelných čísel.

Naši krajané v Austrálii vydávají znamenitě dělaný časopis "Hlas domova". Z jeho článků víme, že převážně uvítali a podporují nynější vývoj v nové vlasti. Držme jim palce.

Tvrdá ekonomická opatření v Británii

Mateřská země Kanady a Austrálie si v posledních letech prožívá také svoje; nic pěkného. Sdělovací prostředky nás zásobují na prvním místě zprávami o atentátech, připisovaných podzemní irské armádě, která přenesla svůj "boj" i na půdu Londýna, hlavního města Anglie a "Commonwealthu". Loni v prosinci jeden evropský časopis vypočítal, že za 4 roky explodovalo na různých místech Británie "na 300 bomb" — toho času je číslo asi o desítky vyšší. A skoro za každou bombou jsou nevinné lidské oběti . . .

Irská otázka není jediným problémem vlád "Spojeného království", ať již byly vedeny konservativci, nebo nyní (od března 1974) Haroldem Wilsonem, vůdcem Labour Party. Vývoj po druhé světové válce odsunul Velkou Británii z prvního sledu mocností. Vystopovat všechny příčiny, které k tomu vedly, je mimo rámec této poznámky, jež musí být stručná. Hospodářské však docela jistě patří k nejdůležitějším. A jejich duvody je pak třeba hledat především v častých ekonomických experimentech, které začínaly různými znárodňováním a tedy byrokratizací výroby, pokračovaly pokusy o "welfare state" — stát zabezpečující blahobyt občanů a péči o ně — na který nebyly prostředky, a končívaly obyčejně mzdovými boji, stávkami a jinými kampaněmi, narušujícími hospodářský chod.

Velká Británie hledala útočiště v členství v Evropském hospodářském společenství a hodně si slibuje od výdělků, které mají plynout z bohatých nalezišť oleje v Severním moři někdy v 80-tých letech. Ani jedno ani druhé není ovšem nutnou okamžitou pomocí. Premiér Wilson se rozhodl jednat a nutno přiznat, že se nebál použít tvrdé ruky. Uspěl v něčem, co se sotva čekalo — totiž v zápase s požadavky unií, které jsou i v jeho Labour Party nejvlivnějším činitelem. Počet pracovních hodin, ztracených ve stávkách, se ze 14.75 miliónů v roce 1974 snížil na loňských 5,96 miliónů; loni nedošlo ani k jedné celostátní stávce, což je pro poválečné poměry malý zázrak. Dohodou mezi vládou a odbory — uniemi se podařilo vyrovnat mzdové požadavky ve snesitelnou míru s možnostmi podnikání. Zatím . . .

Dne 19. února předložila Wilsonova vláda svůj plán na další, částečně až drastická (ale zřejmě nutná) úsporná opatření. Veřejné výdaje se mají snížit o $3,6 biliónu v letech 1977-78 a o dalších $6 biliónů v letech 1978-79. Koncem tohoto desetiletí vzrostou daně z příjmů až na 47%. Konservativní "Konfederace Britského průmyslu" se k plánu vyjádřila, že "přináší málo a příliš pozdě". Krajní levice vládnoucí labouristické strany mluví o "ostudném dokumentu", který postihne především chudší vrstvy, neboť se silně krátí dosavadní státní podpora veřejné dopravy, škol, nemocnic a zvýší ceny *některých potravin.*

Těžko můžeme posoudit, kde je pravda; kousek ji bude mít asi každá strana. Jisté však je, že britská ekonomie již dlouhou dobu potřebovala zásah, který by jí zhavil extrému a experimentů, jež by i každý jiný stát vedly na hranici hospodářské katastrofy.

J. Netik

ČESKÝ KURS V OMAZE

Český kulturní klub v Omaze pokračuje i letos — už 17. rok! — s kursem studia české historie, literatury a folkloru jako přípravu na oslavu 200 roků americké republiky. Tento kurs zahájili v pátek 5. března v 7 hod. v Šerpanově knihovně, sokolské auditorium, Jižní 13. ul a Martha ul. v Omaze. Lektorem je opět dr. V. Kučera. Informace pro další zájemce podá: F. Smrž, tel. 723-1764.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:
"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

March 13, 1976 — Vol. I, No. 11

Oblastní výbor
ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ
pořádá
pro mládež i starší generaci
v sobotu 27. března 1976 v 8:00 p.m.
v budově Sokol Tábor, 1602 So. Clarence Ave., Berwyn, Illinois

VEČER TRAMPSKÉ PÍSNĚ

(pásmo zpěvu, obrazu a mluveného slova)

V programu tohoto zábavního večera vystoupí hosté z Kanady, členové 20-členné pěvecké a instrumentální skupiny ST00 — Spojené trampské osady Ontario.

Cocktails. — Studené buffet a importovaná vína od 7:00 p.m., o přestávce a po představení.

Vstupné $5.00

Nečíslované vstupenky v předprodeji: v úřadovně ČSNRA, 2137 So. Lombard Ave., místnost 202, Cicero, Ill. Tel. 656-1117; u členů chicagského oblastního výboru ČSNRA; ...ar Ing. F. Pancner, 6511 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill.

DROBNÉ ZPRÁVY

ZÁP. NĚMECKO: Chtějí-li křesťané zlepšit svět, musí mít **politický program a volit!** — V nadcházejících tvrdých střetnutích volebního roku 1976 chtějí západoněmečtí katolíci s daleko větší rozhodností zasahovat do politického boje. Za cíle této politické angažovanosti církve označil mnichovský arcibiskup kardinál Döpfner co nejjistější ochranu základních hodnot, právní a sociální ochranu rodiny a života a zajištění svobody proti všem formám totalitní kolektivisace. Přitom musí církev potírat snahy vyhrocovat zhoubnou nesmiřitelnost protichůdných názorů v politickém boji a stále znovu vybízet lidi, aby měli úctu k osobě i názorům těch, kdo smýšlejí jinak, aby měli na očích ve svých zemích společné základy spořádaného státního soužití. Katolíci musí mít odvahu být nepopulární a to v otázce manželského a rodinného zákonodárství a v úsilí zajistit zákonnou ochranu nenarozeným. I mládež musí získat novou jistotu, že bezuzdná sexualita, která je dnes téměř běžným zjevem, je ohrožením člověka, a že postojem budoucnosti je sebeovládání a čistota.

S S S R: *Náboženská víra Dostojevského nepřestává Sověty strašit:*

Sovětská akademie věd slaví 250. výročí svého založení. Je totiž pokračováním akademie věd z doby ruských carů. Už v roce 1965 bylo rozhodnuto, že to významné jubileum uvede a korunuje úplné vydání děl Fjodora Michailoviče Dostojevského ve 30 svazcích. První svazek měl vyjít ke 150. výročí Dostojevského smrti 1971. Měl proti plánu pouze dvouleté zpoždění kdy mělo být už ukončeno celé 30 svazkové vydání. V polovině minulého roku byl [illegible] 13 svazek, vlastně jen přetisk dřívějších vydání. O dopisech, pracovních sešitech, zápiscích a novinových článcích tohoto velkého ruského spisovatele nikde ani stopa, ač ještě 10. číslo časopisu "Sovětská literatura" z října minulého roku uvádí, že v novém vydání akademie budou všechny prameny, dokreslující postavu Dostojevského, aby "byl jednou dán vědecky zdůvodněný obraz tohoto sporného spisovatele." Náhle však zavládlo mlčení kolem vydání Dostojevského díla. Od května minulého roku se neobjevil žádný svazek. Potvrdilo se, co psal v červenci Samizdat, že existuje příkaz akademie zastavit vydávání dalších svazků Dostojevského díla. Není se co divit. Vždyť Dostojevský píše v jednom dopise z r. 1880: "Žádný nevěřící nebo v náboženském smyslu lhostejný člověk nedokáže pochopit ani ruský národ, ani ruskou duši." Jsou tam i prorocká slova na adresu ruské inteligence, jež se dnes naplňují: Povstane nová inteligence a půjde svojí cestou a ta bude chtít být s lidem. Avšak prvním znamením nerozlučného společenství s lidem je úcta a láska k tomu, co tento lid ve svém celku miluje víc než všechno na světě: a to je úcta a láska k Bohu a víra v něho.

JAPONSKÉ VYSÍLÁNÍ VATIKÁNSKÉHO ROZHLASU MÁ ÚSPĚCH MEZI MLÁDEŽÍ. —Zároveň se vzrůstajícím počtem soukromých krátkovlnných vysílačů stalo se mezi japonskými středoškoláky a vysokoškoláky velmi oblíbeným vysílání vatikánského rozhlasu na krátkých vlnách. Dokazuje to velký počet dopisů od jednotlivých zájemců. Během tří měsíců, září, říjen listopad, minulého roku dostala kancelář katolické komise pro hromadné sdělovací prostředky v Tokiu 700 takových dopisů. Denně přichází průměrně 20 takových listů, jejichž pisatelé žádají informace o Vatikánu a katolické Církvi. Minorita otec Ikuo Mizuura, který je sekretářem komise, zvládá tuto rostoucí korespondenci za pomoci jednoho obětavého katolíka z prefektury Chiba. Adresu kanceláře této komise najdou studenti v populárním časopisu pro radioamatéry "Radio na Seisaku". Vatikánský rozhlas začal vysílat v japonštině v roce 1959. Dnešní vedení japonského vysílání vatikánského rozhlasu — sestra Ignazia Ishino a sestra Patrizia Miyamato z kongregace sv. Pavla — dostávaly v minulém roce průměrně 820 dopisů každý měsíc. Dvě třetiny těchto píšících posluchačů jsou mladí lidé.

V POLSKU KATOLÍCI BOJUJÍ PROTI NÁBOŽENSKÉ DISKRIMINACI. — 59 předních polských osobností, vědců a umělců se obrátilo na předsedu polského Sejmu s manifestem k otázkám nové ústavy. Kopie byly zaslány i státní radě a polskému primasovi, kard. Wyszynskému. Čtvrté číslo vídeňského týdeníku Die Furche přináší úplný text tohoto dokumentu. K otázkám svobody svědomí a náboženské svobody prohlašuje: "Tyto svobody neexistují do té doby, dokud věřící člověk nebo občan, jehož názory se liší od oficiální ideologie v naší zemi, je v převážné většině vyloučen z řídících míst a úřadů, z veřejných institucí a společenských i hospodářských organizací. Proto je nutno zaručit všem občanům, bez ohledu na jejich náboženské vyznání, světový názor, politické přesvědčení nebo stranickou příslušnost stejné možnosti k dosažení státních míst. Co by zde mělo rozhodovat, jsou jedině osobní schopnosti, talent a občanská poctivost. Je nutné dále přiznat všem náboženským společenstvím právo žít volně podle své víry a stavět své chrámy.

OBRÁCENÍ BRAZILSKÉHO KOMUNISTY. — Armando Rodriguez Conthino se narodil ve zbožné katolické rodině v Rio di Janeiro. Již jako mladík se vzdálil od Boha, nebyl ani u prvního svatého přijímání. Vstupuje do KS Brazílie a brzy, přestože velmi mlád, se stává jejím generálním sekretářem. Byl dynamický, živý a vášnivě zaujat chudými lidmi. Jeho bohem byla strana. V době, kdy stál v jejím čele, vzrostl její počet ze 40.000 na 200 tisíc a později na 300.000. Desetkrát byl vězněn; při posledním věznění i tlučen a konečně vypovězen z Brazílie. Přichází do Říma, kde ho jednak očekávali italští komunisté, s kterými okamžitě navazuje styk, ale kde ho též očekávalo velké Boží milosrdenství. Byl doslova zasažen Boží milostí. Stalo se tak 19. května r. 1954 na Svatopetrském náměstí, při svatořečení Pia X. V té chvíli pochopil svůj omyl. Chtěl se modlit. Byl naplněn lítostí ale současně i radostí: "Chtěl bych býval v té chvíli všechny obejmout", píše později ve vzpomínkách.

V témže roce v den Nanebevzetí přistupuje k prvnímu sv. přijímání a k biřmování v benediktinském klášteře v Subiaku. Aby napravil spáchané zlo, vrací se do Brazílie, kde horlivě káže Krista (ušel pěšky na 18.000 km). Podobný apoštolát vykonává též ve Francii, v Portugalsku, v Rakousku a Německu. Jako nadšenec pro Kristovo evangelium se odebírá i do Polska k P. Marii Czestochovské. Odtud se vrací do Itálie. Nyní tento malý brazilský Lenin je u benediktinů v Subiaku. Marxem slíbený ráj nachází v klášteře.

AFRIKA 1976. — Afrika je rozlohou 3 x větší než Evropa. Zabírá asi 22% obydlené plochy země. V současné době tam žije 360 milionů obyvatel tj. téměř 10% všeho lidstva. Z toho je pouze 42 mil. katolíků. Podle některých statistik, zahrnujících katechumeny a ty, kteří s katolíky sympatizují, by jich mohlo být na 70 mil. Musulmanů je 153 milionů. Největší počet katolíků je v Zaire (8 mil. ze 23 mil. obyvatel), nejméně v Somálsku (2.600 ze 3 mil. obyvatel). Katolická církev je rozdělena do 356 diecézí seskupených do 49 arcidiecézí a 30 biskupských (národních a krajových) konferencí. Domorodých kněží je přes 17.000, tj. asi 4% všech kněží na světě. Dosud tam slouží 225 evropských kněží. Je třeba si však uvědomit, že počet křesťanů vzrůstá dvojnásobně vhledem k růstu obyvatel. Zaire je též zemí s největším počtem domorodých kněží (606). V šesti afrických zemích nejsou vůbec domorodí kněží — je mezi nimi i Guinea (Bissan), Libye, Somálsko. Mladé africké církve dávají podnět (pro svědectví evangeliu ke vzrůstu malých komunit.

Zatímco Afrika objevuje svou původní kulturu, tamní církev se zaměřuje na uzpůsobení a obnovu liturgie, aby křesťanství mohlo být hlásáno způsobem africkému lidu srozumitelným. Afričtí biskupové žádali všeobecný církevní synod, aby katechisté resp jejich činnost byla uznána jako zvláštní církevní služba. V některých krajích katechisti vedou farnosti. Ekumenický dialog v Africe mezi katol. církví a ostatními křesťanskými vyznáními probíhá celkem bez velkých obtíží, se vzájemným respektem.

• • •

NÁBOŽENSKÉ ZPRÁVY V ČESKOSLOVENSKU.

O Svatém roku se v ČSSR přece jen dověděli něco: v KN z 11. prosince referuje slovenský kanovník Dovala o "tématickém zájezdu" 25 kněží do Říma, tedy ne pouti k získání odpustků Milostivého léta, a referát tomu odpovídajím průvodčí ukazoval stinné stránky italského života — byli sice na audienci svatého Otce — který prý jim připomněl jako hlavní křesťanskou povinnost modlit se a pracovat za mír (ale jaký!) —, ale dobrý dojem zdá se byl smazán namáhavou jízdou *přeplněnými římskými* ulicemi. Vůbec náboženská stránka referátu (a tedy také zájezdu) přišly zkrátka. Autor zřejmě neví, že podstatou Svatého roku není vidět papeže, ale navštívit hroby Apoštolů. — O "neslavných výsledcích Svatého roku" referuje RP při zprávě o jeho zakončení; k jeho vyhlášení vedly prý ekonomické důvody, do Říma přijelo daleko méně poutníků než se čekalo — zatímco jich přišlo tolik, že to Řím nedovedl zvládnout. . . .

Máme-li věřit tisku a rozhlasu, bylo o vánocích všeho dost — "což ale neznamená, že lidé před pultem i za pultem jsou úplně spokojeni" — slibovali sterilizovanou polívku žampionovou, čisticí a prací prostředky a "dokonce i mandarinky". V Praze Na Kampě byla **vánoční pout'** a denně až do 21. prosince po Karlově mostě chodil Děda Mráz — v slovenském Novém slově se jedna čtenářka horšila nad tím, že ve škole poručili pionýrům, že se "musí zúčastnit vítání Dědy" —tedy pořád jsou jim děti tak málo nadšeny? Tvorba ve svém úvodníku přetočila vánoční motto na "mír lidem dobrých činů", ta vůle jim zřejmě málo vyhovovala. Úvodní článek ve vánočním čísle KN pochází od pražského Otce biskupa dr. Františka Tomáška; zajímavá je anketa mezi členy Pacem in terris: jednou z nejvýznamnějších událostí minulého roku je pro mnohé z těchto kněží konference v Helsinki — o Svatém roku asi neslyšeli, nebo se o něm nesměli zmínit. . .

Prosincové jednání mezi zástupci Svaté stolice a čs. vlády vyvolalo na Západě úvahy nad situací církve v ČSSR: jednání prý budou dlouhá a nesnadná. Jistě prý přišla na přetřes otázka neobsazených biskupství — 11 ze 13, také arcibiskupské stolce v Praze a Olomouci, spravované jen apoštolskými administrátory omezování počtu studentů bohosloví, praktické zrušení řeholních společností, hnutí PiT — ve Vatikáně prý si začínají uvědomovat, že za ústupky ve jmenování biskupů před dvěma roky nedostali vůbec nic. . . V ČSSR prý je 4860 kněží, jejich průměrný věk je 46 let, a na 8000 řeholních sester. Též finanční zajištění kněží není tak růžové: od r. 1949 jejich plat nebyl zvýšen — zůstává průměrně 1200 Kčs měsíčně.

Z protináboženských článků: "Některé problémy světonázorové výchovy" v slovenských Zdravotnických novinách — autor si stěžuje na velký počet lékařů, nábožensky citících, kteří se tímto smýšlením netají ve vztahu k nemocným a "jsou pasivní v boji proti náboženským přežitkům mezi pracujícími"; "Aktuální problémy světonázorové výchovy na vysokých školách" v Životě strany; seriál "Náboženství v dnešním *světě" v ostravské Nové svobodě; osobnost a světový názor" v Nové mysli; "Světonázorové aspekty ateismu" v RP. Sem patří také pořad O* významu vědeckého ateismu zařazený do vysílání pro mládež "Horizont".

Pozor na vodu z květin!

Chicago. — Lékaři vážné upozorňují na nebezpečí pro život, jež hrozí malým dětem, které by vypily vodu, ve které byly uchovány květiny. Květiny jsou totiž ve většině případů prudce jedovaté, takže jedovaté látky přejdou do vody. Kromě toho se v této vodě rozplemení nebezpečné bakterie, jež mohou způsobit vážná onemocnění.

POZVÁNKA

Odbočka Čs. národní rady americké "Západní předměstí" koná členskou schůzi **ve středu 17. března 1976 v 7:30 hod. večer v budově Mid America Federal, 5900 W. Cermak Road, Cicero, Illinois.**

Program:

1. Projednání úředních záležitostí odbočky.
2. Zpráva o činnosti Čs. národní rady americké.
3. V zábavní části programu promítne Ing. H. Harna a jeho paní Dagmar — k významu 200. výročí Spojených států amerických — obrázky z různých částí této naší nové vlasti.

Pozvete na tento krásný pořad i své přátele!

Vlasta Vrázová, předsedkyně
Marie Langová, tajemnice

DOBA POSTNÍ

Doba postní začíná Popeleční středou a končí na Zelený čtvrtek, kdy odpolední či večerní mši sv. začíná tzv. Velikonoční třídenní (Triduum paschale), v němž jsme ve víře účastni umučení a zmrtvýchvstání Páně. Jeho vrcholem je noční bohoslužba na Bílou sobotu, velikonoční vigilie.

V prvních křesťanských stoletích byla postní doba časem, kdy se katechumeni připravovali postem a umrtvováním na křest, který přijímali během bělosobotní liturgie.

I pro nás je tato doba časem nového obrácení, pokání a umrtvování. Jsme již v Kristu. Žijeme s ním, v něm a z něho. Jelikož však v nás nikdy zcela neodumře ta touha po "osamostatnění", o níž jsme mluvili v úvodu k adventní době, naše ochota vzdát se Kristu se musí stále obnovovat. Církev, moudrá matka, to dobře ví. Proto každý rok nás v liturgii znovu provádí událostmi, z nichž vyrostla naše spása, život dětí Božích. Než nás vyzve, abychom se radovali s Kristem, vítězem nad hříchem a smrtí naší, vybízí nás, abychom znovu utvrdili a zdokonalili své zakořenění do něho. To však znamená trhat, řezat, pálit vše, co se mu v nás nelíbí.

Postní doba je tedy zase doba pokání, umrtvování, postu.

Půst se sice projevuje určitými druhy odříkání, ale jeho kořen je láska ke Kristu. A protože Kristus se ztotožňuje se svými a našimi bratry, je správné, hlavně v této době, podtrhovat tuto podobu lásky, lásku bliženskou, bratrskou. Kristus zemřel za nás, ubožáky a nepřátele. Pro Krista musíme projevovat lásku i nepřátelům a pomáhat ubohým, trpícím, chudým, opuštěným, pronásledovaným. Pomáhat jim právě — i když ne jenom — z plodu našeho odříkání a umrtvování, tj. postu.

DRUHÁ NEDĚLE POSTNÍ.

MODLITBA: Přikázal jsi nám, Bože, — abychom poslouchali tvého milovaného Syna. — Prosíme tě proto, živ naši mysl svým slovem, — abychom očištěným duchovním pohledem — radostně nazírali tvou slávu. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY MOJŽÍŠOVY. (Gn. 12:1-4a)

Hospodin řekl Abrámovi: "Vyjdi ze své země, ze svého příbuzenstva a ze svého otcovského domu do země, kterou ti ukáži. Udělám z tebe veliký národ a požehnám tě, oslavím tvé jméno a budeš pramenem požehnání. Požehnám ty, kdo ti budou žehnat a prokleji ty, kdo ti budou klnout. V tobě budou požehnána všechna pokolení země."

Abrám se vydal na cestu, jak mu řekl Hospodin..

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA TIMOTEJOVI. (2 Tim.1:8b—10)

Milovaný! Bůh ti dej sílu, abys nesl jako já obtíže spojené s hlásáním evangelia. On nás zachránil a povolal svým svatým povoláním, a to ne snad proto, že jsme my něco vykonali, nýbrž proto, že on tak svobodně rozhodl a pro jeho milost. Té se nám dostalo vzhledem na zásluhy Ježíše Krista, ale projevilo se to teprve teď, když se objevil náš Spasitel Kristus Ježíš. On zbavil smrt její moci a způsobil, že hlásáním evangelia jasně vidíme, jak dospět k životu a k nesmrtelnosti.

EVANGELIUM PODLE SVATÉHO MATOUŠE (Mt.17: 1—9).

Ježíš vzal s sebou Petra a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima: jeho tvář zářila jako slunce a jeho šat byl oslnivě bílý. A hle, zjevil se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají.

Nato promluvil Petr a řekl Ježíšovi: "Pane, je dobré, že jsme zde; chceš-li, udělám tu tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi."

Ještě nedomluvil, a hle, světlý oblak je zastínil a z oblaku promluvil hlas: "To jest můj milovaný Syn, v kterém jsem nalezl zalíbení. Toho poslouchejte." Když to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli.

Ale Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: "Vstaňte, nebojte se." Oni pozvedli oči a neviděli nikoho než Ježíše samotného.

Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: "Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud Syn člověka nebude vzkříšen z mrtvých."

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1910

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu

Prof. Dr. Jana Heječla.)

* * *

Pokračování

Král judský Josafat bílou vránou.

Ku jménu spojence Achabova, judského krále Josafata třeba poznamenati, že byl výjimkou mezi tehdejšími králi. Byl zbožný, spravedlivý a moudrý. Josafatovu oddanost do vůle Boží dokazují jeho slova k zpohanštělému Achabovi: "Zeptej se, prosím tě dnes, co tomu řekne Hospodin," a "Není tu již žádného proroka Hospodinova, bychom se tázali skrze něho?"

Jak my? Tážeme se také Pána Boha, když něco důležitého podnikáme? Modlíme se srdečně k Duchu sv. o dar rady a síly? Zajisté, že se nedáme zahanbit od lidí Starého Zákona, kteří daleko neměli takový přístup k pramenům milosti Boží, jako máme my.

ELIÁŠ VZAT OD BOHA.

Ochoziáš, syn a nástupce Achabův — Onemocnělý Ochoziáš posílá tázati se Beelzebuba, bude-li žíti — Tři oddíly vojska jdou na Eliáše — Co řekl Eliáš králi — Poslední rozmluva Eliáše s Eliseem — Eliáš Bohem vzat.

Ochoziáš, syn Achabův, stal se králem nad Israelem v Samaři léta sedmnáctého Josafata, krále judského, a kraloval nad Israelem dvě léta. Činil co bylo zlé před obličejem Hospodinovým, chodě po cestě otce svého i matky své. Sloužil také Baalovi a klaněl se mu, a tak popudil Hospodina, Boha Israelova, právě tak, jako činil otec jeho.

Ochoziáš spadl skrze mříži svého horního pokoje, který měl v Samaři, a rozstonal se. I poslal posly, řka jim: 'Jděte, ptejte se Beelzebuba, boha akkaronského, budu-li moci ožíti z této nemoci své."

Anděl Hospodinův pravil však Eliáši: "Vstaň, jdi vstříc poslům krále samařského a rci jim: "Zda není Boha v Israeli, že jdete dotazovati se Beelzebuba, boha akkaronského? Protož toto praví Hospodin: S lůžka, na které jsi se položil, nesejdeš, ale smrtí zemřeš!" I odešel Eliáš.

Když se vrátili poslové k Ochoziášovi, tázal se jich: "Proč jste se vrátili?" Oni mu odpověděli: "Muž jeden potkal se s námi, a řekl nám: "Jděte, vraťte se ke králi, který poslal vás, a rcete mu: "Toto praví Hospodin: Zda není Boha v Israeli, že posíláš tázati se Beelzebuba, boha akkaronského? Proto s lůžka, na které jsi se položil, nesejdeš, ale smrtí zemřeš." On jim řekl: "Jaké podoby a postavy je muž ten, který se potkal s vámi a mluvil slova tato?" Oni řekli: "Muž v plášti ze srsti a pasem kožený přepásaný na bedrách". Tu on řekl: "Eliáš je to!"

I poslal k němu padesátníka s padesáti muži, kteří byli pod ním. Ten tedy šel k Eliášovi, an seděl na vrchu hory, a řekl: "Člověče Boží, král rozkázal, abys sestoupil dolů."

Eliáš odpovídaje řekl padesátníkovi: "Jsem-li člověk Boží, nechať sestoupí oheň s nebes a pohltí tebe i tvých padesát!" I sestoupil oheň s nebes a pohltil jej i padesát!" I sestoupil oheň s nebes a pohltil jej i padesát mužů, kteří byli s ním.

A opět poslal k němu král padesátníka jiného a pade-

Pokračování na str. 5.

Kdy bude prohlášen za svatého Bl. Jan Nepomucký Neumann?

(Pokračování ze str. 1.)

Usadil se v Prachaticích v Jižních Čechách a měl malou pletárnu punčoch. Brzy se oženil s českou dívku Antonii Strakotinskou, ta však při porodu prvního dítěte zemřela. V roce 1905 se Filip znovu oženil s Anežkou Lepší, dcerou českého prachatického sedláře. Z tohoto manželství se narodilo 6 dětí, čtyři děvčata a dva chlapci, Jan Nepomucký a Václav. Oba tito hoši přišli nakonec do Spojených států. Jan byl v New Yorku vysvěcen na kněze a stal se později členem řádu Redemptoristů. Václav, který pomáhal bratrovi v misijní práci kolem Niagarských vodopádů, se stal pak řeholním bratrem Redemptoristou.

Školní vzdělání dostal Jan Nepomucký v Prachaticích, pak na gymnasiu a dva roky v semináři v Českých Budějovicích a dva roky v Praze. Nebyl vysvěcen na kněze stejně jako jeho celý ročník, protože v Budějovické diecési měli tehdy veliký přebytek kněží. Školní vzdělání měl Jan vesměs německé, protože tehdy českých škol nebylo. Také doma otec česky příliš neuměl, takže se hovořilo a dopisovalo německy. Ale sama jména dvou chlapců, Jan Nepomucký a Václav, ukazují povědomí české příslušnosti. Jan se snažil na gymnasiu a v semináři zdokonalit v českém jazyku, jak dosvědčuje jeho spolužák a krajan dp. Karel Krbeček ve svých vzpomínkách. Rád zpíval české náboženské písně a nabízel svým spolužákům výuku v italštině za jejich pomoc v zdokonalení v češtině. Také si s nimi česky dopisoval.

Když se v r. 1851 jednalo o jmenování filadelfského biskupa, jméno Jana Nepomuckého Neumanna, sotva čtyřicetiletého, bylo mezi třemi kandidáty doporučeno arcibiskupem baltimorským takto: "Of the three priests I have commended, Father Neumann is certainly the most worthy as regards piety learning, skill of performing ecclesiastical duties and other great qualifications. He speaks German and English fluently, but I cannot deny that one thing against him in so a great city is the fact that he is a Bohemian . .

Německá emigrace v té době byla velmi silná a při výběru Neumanna za biskupa se o něm znovu a znovu mluví jako "German-Bohemian". Ostatně si horlivý biskup od Němců hodně vytrpěl. Když jednou udělal rozhodnutí ve prospěch anglických katolíků proti Němcům, osopili se tito na něj, jak to mohl jako Němec udělat. Mírný a shovívavý biskup odpověděl: "Thank God I'm not a German: I'm Bohemian." Tato slova tak pohněvala ony Němce, že se pokusili vykolejit vlak, v němž se biskup vracel do Filadelfie. Jen obzřetností vlakvedoucího se podařilo vlak v poslední chvíli zastavit.

(Dokončení na str. 6.)

(Pokračování ze str. 4.)

sát mužů s ním. Ten mu pravil: "Člověče Boží, toto praví král: "Sestup rychle dolů!"

Eliáš odpovídaje řekl: "Jsem-li já člověk Boží, nechať sestoupí oheň s nebes a pohltí tebe i tvých padesát!" I sestoupil oheň s nebes a pohltil jej i podesát mužů, kteří byli s ním.

Opět poslal padesátníka třetího a padesát mužů, kteří s ním byli. Ten přišed, sklonil kolena před Eliášem a prosil ho, řka: "Člověče Boží, nepohrdej životem mým, ani životy služebníku tvých, kteří se mnou jsou! Hle, sestoupil oheň s nebes a pohltil dva první padesátníky a padesát mužů, kteří byli s ním. Ale nyní prosím, abys smiloval se nad životem mým."

I pravil anděl Hospodinův Eliášovi: "Sestup s ním, neboj se!" Tedy vstav, šel s ním ke králi a pravil mu: "Toto praví Hospodin: Že jsi poslal posly, by se tázali Beelzebuba, boha akkaronského jakoby nebylo Boha v Israeli, kterého bys se mohl tázati, :proto s lůžka, na které jsi se položil, nesejdeš, ale smrtí zemřeš!"

I zemřel dle řeči Hospodinovy, kterou promluvil Eliáš, a stal se králem Joram, bratr jeho, místo něho, nebo neměl syna.

Když chtěl Hospodin vyzdvihnouti Eliáše u vichru, šli Eliáš a Eliseus z Galgaly.

Řekl pak Eliáš Eliseovi po dvakráte na cestě: "Zůstaň tu, nebo Hospodin poslal mne až k Jordanu." On však řekl: "Jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty! Nespustím se tebe!"

Šli tedy oba spolu, a padesát mužů ze synů prorockých šlo za nimi a postavili se proti nim zdaleka. Oni pak oba zastavili se u Jordanu. Tu vzal Eliáš plášť svůj, svinul jej, udeřil na vodu, a ta rozdělila se na dvě strany, že přešli oba po suchu.

Když přešli, řekl Eliáš Eliseovi: "Žádej, co chceš, ať učiním tobě, prve nežli vzat budu od tebe."

I řekl Eliseus: "Prosím, aby byl ve mně dvojnásobně duch tvůj!"

On odpověděl: "Nesnadné věci jsi požádal, avšak uzříš-li mne, když vzat budu od teb, stane se ti, co jsi žádal. Pak-li neuzříš, nestane se."

Když pak šli dále a jdouce rozmlouvali, aj vůz ohnivý, a koně ohniví oddělili oba od sebe, a Eliáš vystoupil u vichru do nebe. Eliseus to viděl, i volal: "Otče můj, otče můj, voze Israelův a vozotaji jeho!" Když pak ho již neviděl, uchopiv roucha svá, roztrhl je na dva kusy.

I zdvihl plášť Eliášův, který mu byl spadl, vrátil se, zastavil se na břehu jordanském, a pláštěm Eliášovým, který byl mu spadl, udeřil na vodu. Avšak nerozdělila se. A řekl: "Kde je Bůh Eliášův také nyní?" A udeřil na vodu. I rozdělila se sem a tam, že přešel Eliseus. Vidouce to naproti synové proročtí, řekli: "Spočinul duch Eliášův na Eliseovi." 4. Král. 1, 2.

Největší z největších.

Vyznamenání, kterého se od Boha dostalo Eliášovi, jest důkazem, že Eliáše jest pokládati za neznamenitějšího starozákonního proroka po Mojžíšovi.

Nebyl ovšem Eliáš vzat do nebe, kde zatím jenom andělé patřili na tvář Boží, nýbrž vstoupil i s tělem svým na místo, kde spravedliví Starého Zákona očekávali vykoupení.

O Eliášovi jen Nový Zákon mluví 27-krát. Zase jest to důkazem jak i Nový Zákon si proroka Eliáše váží. Evangelium vypravuje o proměnění Páně na hoře Tábor: "Ježiš pojal Petra, Jakuba a Jana, bratra jeho, a vedl je na horu vysokou v soukromí a proměnil se před nimi. I zastvěla se tvář jeho jako slunce a roucho jeho stalo se bílé jako sníh. A hle, ukázal se jime Mojžíš a Eliáš rozmlouvajíce s ním. Mat. 17, 1—3. Připojíme-li k těmto dvěma mužům sv. Jana Křtitele, máme před sebou trojici velikých hvězd Starého Zákona, jimž bylo dopřáno od Boha zářiti světlem největší svatosti.

Souboj svatosti s hříšností.

Eliáš žil a působil v prostředí neobyčejně mravně zkaženém a pohanskou nevěrou a pověrou otráveném. Veškeré tehdejší zkaženosti a ničemnosti vévodila manželka Achabova, královna Jezabel. Čím větší hříšnost tím větší svatosti zapotřebí, aby byla zjednána náprava. Snadno postřehneme v dějinách národa israelského a v dějinách lidstva vůbec, že protivy se setkávají, a že cesty jejich se křižují. Bídnost potkává se a utkává se se svatostí. Prozřetelnost Boží o to pečuje a když nastane veliká temnota, posílá veliká světla.

Nejkrásnější čin jest: býti apoštolem své doby.

Eliáš byl apoštolem své doby. Byl služebníkem Božím poslušným až k smrti. Neznal pohodli, nehledal odpočinku v tomto životě, nesl palčivé břímě dne i horka. Hlásal vůli Boží pronikajícím slovem a povzbuzujícím příkladem. Život Eliášův byl nepřetržitým sebeobětováním v chudobě, ve všemožném nedostatku, v pronásledování. Více než denním chlebem sílil a utěšoval se ve všech útrapách rozmluvou s Bohem.

Mluví se a píše se v naší době často o "smírných obětech". K účinnému apoštolátu pro záchranu duší odporučuje se státi se "smírnou obětí".

Smírná oběť je duše milující, jež vidouc Krista na kříži, tak jest uchvácena jeho bolestí, že ho nemůže vidět trpěti samotného, a chce býti ukřižována s ním. Je to duše velkomyslná, která vědouc, že člověk má na svém těle vyplňovati to, co zůstává z útrap Kristových pro "jeho tělo, kterým jest Církev" — obětuje se s ním nebeskému Otci na smír za spásu duší. Je to duše, která lační po utrpení tak horlivě a s takovou láskou jako jiní po radostech a jejíž jedinou radostí je trpěti se Spasitelem a pro něho. Smírná oběť obětuje se každého jitra s věčnou Obětí na oltáři. Jako kadidlo stravované ohněm vystupuje i její obět jako líbezná vůně k nebesům a padá zpět na svět jako občerstvující rosa. Jen tyto duše vedou život vpravdě krásný a užitečný, napodobujíce dokonale život Spasitelův. A tento apoštolát kříže, jež byl především apoštolátem Kristovým, jest jediný apoštolát, jediná síla, která udržuje a zachraňuje svět.

A jak uskutečniti takový život?

Především hledejme obět' odříkání a sebezapírání. Musíme se zříci každé radosti, každé touhy, každé myšlenky, jež by nebyla pro Boha. Musíme se v Boha zcela ponořiti.

Každého dne, pokud možno při Mši sv., obětujme se se svým Spasitelem, nejen všeobecně a neurčitě, nýbrž uvědomujíce si určité všechny bolesti, nepříjemnosti a kříže, které nás toho dne čekají. Prosme Boha oddaně a směle: "Můj dobrotivý Spasiteli, prosím tě, dej mi trpěti!" Je to modlitba hrdinná, neboť Bůh vyslyší všechny, kteří o to opravdově prosí.

Dnešní svět jako soli potřebuje apoštolů jako byl Eliáš, potřebuje "smírných obětí". Jakého vyznamenání, jaké sladkosti, jaké radosti a slávy dostane se duším, které obětují svůj pozemský život, aby se staly co nejpodobnějšími Ukřižovanému a aby jiným zachránily život věčný.

POČÁTKY ČINNOSTI ELISEOVY.

Napravení vody — Potrestaná mládež — Pomoc vdově — Sunamka — Hořká zelenina — Rozmnožení chlebů.

Eliseus bydlil v Jerichu. Tu pravili obyvatelé města Eliseovi: Hle, pobyt v městě tomto je výborný, jak, pane, sám vidíš. Ale vody jsou špatné a krajina je neplodná."

On řekl: "Přineste mi nádobu novou, a nasypte do ní soli." Když ji přinesli, vyšed ku prameni vod, vysypal do něho sůl a řekl: "Toto praví Hospodin: Uzdravil jsem vody tyto a nebude již smrti v nich ani neplodnosti."

A tak uzdraveny jsou vody ty, dle slova Eliseova, které byl promluvil.

Odtud pak odešel nahoru do Betelu. A když šel nahoru, cestou malí chlapci vyšedše z města, posmívali se mu, říkajíce: "Stoupej, lysý, stoupej lysý." Eliseus s ohlédl, a když je viděl, zlořečil jim ve jménu Hospodinově. I vyšli dva medvědi z lesa a roztrhali z nich čtyřicet dva chlapce.

Kterási žena volala k Eliseovi řkouc: "Služebník tvůj, muž můj umřel — ty víš, že služebník tvůj bál se Hospodina — a hle, věřitel přišel, aby si vzal oba syny mé za nevolníky."

Eliseus jí řekl: "Co chceš, abych ti učinil? Pověz mi, co máš v domě svém."

Ona odpověděla: "Nemá služebnice tvá nic v domě svém, nežli maličko oleje, aby se jím mazala."

"Jdi," pravil jí, "a vypůjč si ode všech sousedek svých nádob prázdných nemálo. Pak vejdi, zavři dveře po sobě i po synech svých, nalévej z něho do všech těch nádob, a když bude některá plná, odstav ji."

(Pokračování)

Francie se obává zestárnutí

Paříž. — Francouzští poslanci obdrželi studii, provedenou péčí Národního ústavu pro studium obyvatelstva, podle které ve Francii v posledních letech porodnost poklesla tak silně, že bude-li dnešní tendence dále pokračovat, v roce 2050 zbyde ve Francii z nynějších 53 milionů obyvatel pouze asi 38 milionů. K tomu ještě je třeba připomenout, že ve Francii žijí čtyři miliony cizinců — Španělů, Portugalců, Marokánů a Tunisanů, kteří mají vysokou porodnost. Francouzi se tedy množí jen velmi pomalu, stárnou jako národ a vymírají. Hospodářsky aktivních lidí bude stále ubývat, národní ekonomie bude stagnovat a pak upadat a životní úroveň obyvatelstva bude stále klesat. Už dávno byly opuštěny sny presidenta De Gaulla o Francii, první průmyslové mocnosti Evropy, se sto miliony mladých a dynamických obyvatel a s vysokou životní úrovní.

Francouzští poslanci dostali za úkol ovlivňovat své voliče ke změně této všeobecné tendence a vzbudit u nich zájem o děti a četné rodiny. Dnešní Francouzi, stejně jako obyvatelé ostatních západních vyspělých průmyslových zemí, jsou sice po*hlavně velmi aktivní, avšak dě*ti mít nechtějí. Většinou jsou podněcováni přízrakem přelidnění a ovlivněni politikou plánování porodů; v důsledku mocné propagandy se tam rodina s dvěma dětmi považuje za ideál. Strach z přelidnění ještě zvyšují vysoká nezaměstnanost a přeplnění škol všeho druhu studenty, pro které nebude dostatek pracovních míst, dále obavy ze znečištění prostředí, vysoká inflace a rostoucí zločinnost ve velkoměstech.

Proto dnes je ve Francii veřejné mínění sotva ochotno přijímat mravokárná slova pařížských plánovačů budoucnosti o vlastenecké povinnosti plodit více dětí. Gaullisté varují, že Francie k vůli hedonismu, požívačnosti a neochotě svých obyvatel přinášet oběti kráčí přímou cestou do národní katastrofy.

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

— 1957 — — 1951 —

Vroucí vzpomínka

— 1976 —

Měsíc březen nám přináší bolné vzpomínky,
neboť 5. března tomu bylo už 19 roků,
co se odebral na věčnost náš drahý manžel a otec

Edward Vokurka

a dne 11. března tomu bude 25 roků,
kdy přišly o život drahé dceruška a sestry

Marie Vlček a Rose Vokurka

Společně dřímou věčný sen na hřbitově
Královny nebes.

Drahý manželi a tatínku,

už je to dlouho, kdy Jsi s námi naposled rozmlouval.
Pak Jsi najednou odešel — na Kristovo zavolání.
My na tebe vzpomínáme s láskou celých 19 let —
v pevné křesťanské naději na věčné shledání.

Drahé dcerušky a sestry,

25 roku je tomu, co náhle zhasla vaše svíce
pozemského života.
Nám zbyl v srdci bol a vzpomínek na tisíce.
Myslíme na Vás každý den v roce:
budiž vám země lehká, spěte sladce.

V modlitbě stále vzpomínají:

Růžena Vokurka, manželka a matka;
Edward, syn; Russell, vnuk.

Kdy bude prohlášen

(Pokračování ze str. 4.)

Biskup Neumann se vrátil do Čech jen jednou, v r. 1855, když se vracel z Říma ze slavnosti prohlášení dogmatu Neposkvrněného Početí Panny Marie. Tehdy byl v Budějovicích hostem známého vlasteneckého biskupa Valeriána Jirsíka.

Ani mezi americkými biskupy, vesměs irského původu, nenašel vždycky porozumění. — Pittsburghský biskup ho nazýval "German or Quasi-German" a jiný o něm napsal "his nature is rather taciturn and cold, he is a native of Bohemia". A přece v pastoračních těžkostech, které Neumann jako biskup vesměs zdědil po předchůdcích (stavba škol a kostelů a financování těžkostí přistěhovalců), řekl o něm bostonský biskup Fitzpatrick: "It will be a sad day for the Diocese of Philadelphia when it shall lose him." Filadelfia ho ztratila náhlou smrtí na ulici města r. 1860.

Pozornému návštěvníku kostela sv. Petra, kde je blahoslavený pochován, neujde, že mezi památkami po našem krajanu je také etihodny český svazek "Časopis katolického duchovenstva". Těchto několik poznámek uvádíme jen proto, abychom si uvědomili, že máme plné právo se k tomuto našemu krajanu hrdě hlásit.

Jak je již obecně známo, sejde se naše česká skupina během Eucharistického kongresu v kostele sv. Petra, u hrobu Blahoslaveného Jana Nep. Neumanna, kde bude pontifikální mše sv. sloužena naším milým českým biskupem Janem L. Mořkovským, biskupem z Houstonu, Texas, za koncelebrace všech přítomných českých kněží. Tato mše bude v sobotu 7. srpna o 10. hodině dopol. s českými zpěvy. Všichni krajané, zvláště ze Spojených států a Kanady, jsou zváni na tuto slavnost a kdo může, ať přijede v národním kroji. Sledujte v tisku zprávy o přípravách na tuto slavnost. Česká skupina se také účastní mezinárodní výstavy asi 30 amerických národnostních skupin. Naši umělci již pilně pracují na přípravě exponátů, abychom se mezi ostatními dobře representovali. Kdo může, pomozte i hmotně. Dotazy, návrhy a příspěvky posílejte na adresu: Dp. Dr. Ludvík Němec, Chestnut Hill College, 9601 Germantown Ave., Chestnut Hill, Pa. 19118.

Obracejte se ve svých modlitbách k Blahoslavenému Janu N. Neumannovi o přímluvu u Boha. Modlete se také, aby se brzy splnilo naše přání, aby naše české nebe bylo ozářeno novou jasnou hvězdou.

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

NOVÝ FILM "MESIÁŠ"

Interview s režisérem R. Rossellinim

Ve Francii se dokončuje poslední dílo známého režiséra Roberta Rosselliniho, jehož hlavní postavou je Kristus. Film má název "Mesiáš" a byl natočen ve francouzsko-italské koprodukci. Po filmech "Sv. František", "Skutky apoštolské" a "Sv. Augustin" je možno říci, že tento režisér, který vyšel z italského poválečného neorealismu, má v náboženské tématice skutečně úspěch.

A: Proč jste si vybral právě to nejnáročnější téma, které je pro každého umělce postava Ježíše Krista? Jaký to má pro Vás význam?

B: Mezi jiným bych rád podotkl, že zatím si nečiním nárok na titul umělce. Snažím se jen, abych byl dobrý řemeslník, prostě člověk, který se snaží poznat a pochopit. Chci jednoduše věci poznat a pak o tom lidi informovat. Vynaložil jsem skutečně veliké úsilí, abych překonal své nedostatečné znalosti, abych se dostal věcem na kloub, anebo, jak se říká, abych dospěl až k pramenům, abych tak co nejdůkladněji pochopil to, co jsem chtěl poznat. Můj pokus tedy spočívá v tom, abych rozšířil a umožnil lidem názorně, jednoduše poznat věci tak, jak ve skutečnosti jsou. Křesťanství má za sebou už 2.000 let dějin a o tom nikdo nemůže pochybovat. Ježiš nám přinesl své poselství, které má základní důležitost a je výrazem zásadního obratu v nazírání na člověka, je v něm i hluboký respekt vůči lidské bytosti. A já jsem osobně přesvědčen, že právě nyní, v době tak velikého zmatku, kdy všichni lidé mají stále na rtech jen: slyšel jsem, kdosi mi řekl atd., (člověk se tedy většinou nesnaží, aby sám věc hlouběji pochopil a jestliže se přece jen snaží, pak je to obvykle za jiným účelem, ne kvůli poznání jako takovému), tedy jsem přesvědčen, že je nutno věci přesně poznávat a poznání může být pak upraveno a seřízeno tak, aby se stalo snadným i pro druhé, čili je pak možno podat jim věci tak jak jsou, bez osobních výkladů. Na otázku: co je třeba dělat, odpovídám tedy: poznat a pochopit.

A: Poukázal jste i na výchovné cíle, které chtějí člověka povznést. V tomto ohledu je skutečně škoda, že většina filmů s náboženskými náměty, jako byly např. filmy o bibli a evangeliu, vyzněla nakonec příliš schématicky a šablonovitě. Jakým způsobem jste se Vy snažil vyhnout se tomuto nebezpečí?

B: Podařilo se mi vyhnout se mu z velmi jednoduchého důvodu. Stanovil jsem si jako výchozí bod dvě možnosti: buď je možno věřit v člověka anebo se v něj nedá věřit. Jestliže je správná první možnost, postačí lid informovat a není nutno uvádět je v úžas, strhovat je, protože jakmile se snažíme lidi strhnout, neděláme vlastně nic jiného než propagandu. Ale já nechci nic propagovat, já chci jen šířit poznání.

A: A nyní přicházíme k té největší překážce, na kterou se naráží ve filmech tohoto druhu. A není to jen technická překážka. Mám na mysli smysly vnímatelné znázornění nadpřirozených jevů, zázraků. Zde vždycky hrozí nebezpečí laciných efektů a hollywoodské teatrálnosti. Jak jste vyřešil tento problém?

B: V mém filmu se o zázracích prakticky jen mluví. Je pravda, že tam dokonce i jsou, ale spíše jen jako něco druhotného, ne proto, aby budily údiv. Tímto způsobem jsem se chtěl vyhnout nebezpečí, na které jste právě poukázal. Např. po skončení Horského kázání následuje zázračné rozmnožení chlebů. Vyjádřil jsem to velmi prostě. Proti (před) Ježíšovi stojí zástup chudáků a otrhanců, kteří poslouchali jeho kázání. Kristus pak vytáhne z mošny dva chleby a pokyne apoštolům (neřekl přitom žádná slova, poněvadž v evangeliu nejsou zaznamenána) a ti pak také vytáhnou tři kusy chleba. Tedy pět chlebů pro celý zástup lidí. Ježíš láme svůj chléb, dá znamení apoštolům, aby dělali totéž a všichni se pak těmito chleby nasyti. Je-li zázrak podán takovýmto prostým způsobem, nevyvolává údiv a nikdo nekřičí ve vytržení. Je to jen prostý fakt. A řekl bych, že je to i příkladný zázrak, protože jeden se rozdělí s druhými a dostane se na všechny.

A: Diváci a ani nevěřící nemají rádi, když jim předvádějí Krista jako asketu vytrženého ze života a téměř pudově ho odmítají. Ale na druhé straně diváci nechtějí ani Krista jako partyzána nebo revolucionáře. Jaký je v tomto ohledu Váš Kristus?

B: Myslím že takový, jaký opravdu byl. Ježíš byl osvícený člověk, protože svou láskou získal i hlubokou znalost lidí. Když říká: Přišel jsem, abych přinesl meč, říká to jako něco zřejmého, co je samo o sobě jasné. Kázal lásku, ale jejím následkem bude válka, poněvadž všichni nechápou. Když jde do Jeruzalému a Petr mu říká: Snad je nebezpečné, abychom tam šli, Kristus mu odpoví s úsměvem: Ne, půjdeme, tam se vše naplní. Syn člověka bude urážen, bičován a ukřižován, atd., čili, je si absolutně vědom toho, co ho tam čeká. A to je opravdové hrdinství, v tom je jeho největší síla.

Nezhyne rod, jenž věřit neustane;
dědictví otců zachovej nám, Pane!

Máme radost z HLASU NÁRODA a vyprošujeme mu Boží požehnání.

Sv. Prokopa, č. 443
Sv. Matiáše, č. 521
Sv. Cyrila a Metoděje, č. 580
Sv. Norberta, č. 637
Sv. Klementa, č. 768
Sv. Sylvestra, č. 860
Sv. Theodora, č. 865
Sv. Emanuela, č. 973
Sv. Jiří, č. 1313
Plzeň, č. 1421
Karel IV., č. 1502

Sv. Josefa, č. 1588
Sv. Václava, č. 2203
Sv. Václava, č. 2220
Sv. Cyrila a Metoděje, č. 2222
Sv. Kryštofa, č. 2223
Sv. Cyrila a Metoděje, č. 2224
Sv. Antonína, č. 2229
Sv. Františka, č. 2230
Sv. Vojtěcha, č. 2231
Sv. Václava, č. 2233
Sv. Václava, č. 2234
Sv. Josefa, č. 2245

Čestná legie III. Řádu K.L.

SDRUŽENÍ ČESKÝCH DVORŮ KATOLICKÝCH LESNÍKŮ

DŮSTP. MATTHIAS LORENZ, kaplan
FRANK FRENCL, ST., nadlesní — WILLIAM KRAUS, místonadlesní
FRANK BRABEC, tajemník — JOSEPH HODOUŠ, pokladník
ADOLPH ZÁHORSKÝ, JOHN KORBEL, JOS. CHMELÍK, důvěrníci
ADOLPH ZÁHORSKÝ, řečník.

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora a Jaromír Hrábek, majitelé

Phone: 184-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Germak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny: importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

Egypt by chtěl zindustrializovat území Suezského kanálu

Suez. — V červnu 1975 byl po osmileté přestávce Suezský průplav znovu otevřen plavbě. Od té doby až dosud jím proplulo oběma směry asi 6,000 lodí; egyptská vláda přitom vybrala na poplatcích více než 100 milionů dolarů. Města Suez, Ismaila a Port Said, rozstřílená z 80 procent, byla pomocí peněz, darovaných arabskými producenty zemního oleje, znovu vybudována a zmodernizována. Ve městě Suezu například žilo po válce s Izraelem pouze asi 6,000 lidí; nyní po jeho znovuvystavení tam žije opět jako dříve 340,000 obyvatel.

President Anwar Sadat a jeho ministr rekonstrukce miliónář Osman Ahmed Osman chtějí uskutečnit velkolepý plán: do roku 2000 má být kanálová zona přeměněna ve vysoce hospodářsky rozvinuté území, kde by byl soustředěn lehký i těžký průmysl, ze tří svrchu uvedených měst mají být učiněna metropole světové mořské plavby, z nichž každá by měla milion obyvatel, a pobřeží kanálu i přilehlá pobřeží Rudého a Středozemního moře mají být přeměněna v turistickou atrakci. Celé území má být opatřeno hustou sítí cest, autostrád a železnic, a zázemí má být zavodněno a přeměněno v úrodné zemědělské pozemky. Uskutečnění tohoto odvážného rozvojového projektu by podle předběžných odhadů stálo asi 10 bilionů dolarů.

Egyptu však chybějí tyto peníze, a také má citelný nedostatek k tomu potřebných specialisovaných techniků a jiných pracovních sil. Jeho vláda bude musit získat zájem investoru západních průmyslových zemí pro tento projekt; pro jeho uskutečnění neexistuje žádná jiná cesta.

CHCI JINÝ, ČISTŠÍ SVĚT

Skoro každý, když mluví o dnešní mládeži, kritizuje její sklon k protestování a rebelování. Obvykle se ale zapomíná na význam a důvody tohoto protestu. Mezi mladými lidmi nejsou dnes řídké případy, že pod zdánlivě nevázaným zevnějškem se v nich skrývá hluboká spiritualita.

Jedním takovým případem byla i Lucia Scalfi. Zemřela náhle ve 20 letech na rakovinu. Byla předposlední ze sedmi dětí, studovala druhý rok sociologii na universitě v Tridentu a v posledních dvou letech byla pravidelným a častým hostem milánského střediska pro léčení zhoubných nádorů.

Zemřela skoro ve stoje. Ještě krátce před smrtí si zpívala svou oblíbenou píseň s refrénem: "Jdeme stále vpřed svou cestou". Právě touto písní vyjadřovala velmi často během setkání s přáteli, kteří měli stejné apoštolské povolání jako ona, dvě duchovní pravdy, o nichž nikdy nepochybovala.

Ještě nyní po smrti zní z jejích dopisů nebojácnost a chuť k životu a spolu s ní i živá víra a vroucí láska ke všem lidem.

V posledním měsíci svého života Lucie napsala: "Život je něco nádherného: se vším, co k němu patří, a pro všechny lidi. I zvířata a rostliny bojují, aby si ho zachovaly. Jak je to krásné, když chodíme v září slunečních paprsků, vdechujeme vůni listí na stromech, snažíme se porozumět řeči zvířat, usmíváme se na hvězdy a rozmlouváme s měsícem. Ale ještě krásnější je dívat se lidem do očí, snažit se poznat vesmír, který se v nich skrývá a dát jim na srozuměnou, že nejsou o. samoceni."

Již dříve, ve chvíli kdy si uvědomila, že už jí mnoho života nezbývá, napsala: "Důležité je, aby nás smrt zastihla plné života. Pane Bože, chtěla bych se až do poslední chvíle udržet na nohou a kráčet zpřímena, jistým krokem. Chci běžet, kam se mi zachce, zastavit se, kde se mi líbí, procházet se svobodně po všech cestách života, dělat kotrmelce a létat, vstát a jít, když ostatní stojí, a naopak zastavit se, když druzí běží. Nikdy nechci kráčet v řadě. Chci vykřičet svou radost, i to, co považuji za nespravedlivé, co je špinavé a shnilé. Chtěla bych jiný, čistší svět."

Lucie byla aktivní členkou Studentské misionářské ligy a Tridentského misionářského střediska, ve kterém se shíhá a soustřeďuje veškeré diecézní misijní úsilí, jak ze strany kněží a řeholníků, tak i laiků. Byla též vedoucí misionářské skupiny ve své farnosti.

Prodělala zvláštní kurs pro šiřitele a podporovatele misijní činnosti ve Frascati a upozornila tam na sebe svou úslužností, nadšením a veselým duchem.

Kamarádi z gymnasia v Prati jí říkali "Lucie jitřenka", protože na ně působila její prostá, činorodá a neohrožená víra. Dovedla se spřátelit a stýkat se všemi, s mladými i dospělými, s věřícími i nevěřícími.

Mezi jejími dopisy nalezli i následující modlitbu, která vytryskla z jejího srdce ve chvíli vnitřního boje a napětí: "Pane, prosila bych Tě o sílu, abych měla úspěch ve své činnosti a Tys mě místo toho zahrnul slabostí, abych se naučila poslouchat. Prosila jsem Tě o zdraví, abych dokázala velké věci a Tys na mě zatím seslal nemoc, abych dokázala ještě něco lepšího. Prosila jsem Tě o bohatství, abych byla šťastná, ale Ty jsi mi dal chudobu, abych byla moudrá a rozumná. Chtěla jsem od Tebe moc, aby si mě ostatní vážili, ale jsem naopak slabá, abych si uvědomila, jak Tě potřebuji. Žádala jsem od Tebe hodně přátel, abych nebyla sama, ale Tys mi dal srdce, které se naučilo milovat své bratry. Prosila jsem Tě o samé věci, které by učinily můj život radostným, a Tys mi dal život, abych se radovala ze všech věcí.

Nedostala jsem nic z toho, oč jsem Tě výslovně prosila, ale měla jsem všecko, več jsem jen doufala. Ty jsi ale naopak vyslyšel moje nevyslovené modlitby a teď jsem nejbohatší ze všech lidí. Děkuji Ti, Pane!"

Krátce před smrtí Lucia Scalfi si výslovně přála, aby při jejím pohřbu neutráceli mnoho peněz za květiny a jiné zbytečnosti, ale aby místo toho "udělali něco pro misie."

Toto její přání bylo splněno, protože peníze, které sebrali k uctění její památky, velmi dobře poslouží Rinovi jednomu členu její misijní skupiny; chystá se odjet do jedné misijní stanice z Zaire jako laický dobrovolník.

Loni v listopadu si Lucie zapsala ještě jinou modlitbu: "Pane, Ty jsi stvořil lidi bílé, černé, žluté a rudé. Dej, ať se všichni navzájem milují a já ať jsem pro ně prvním příkladem takové lásky. Pane, Ty sis přál mít své mystické tělo, tj. církev, dej tedy, ať všichni lidé v ní společně spolupracují a ať je všechny váže jediné pouto lásky. Pane, dopřej mi, abych přinesla hojné ovoce."

Smrt této mladé tridentské dívky, zanechala v jejích přátelích velkou prázdnotu, ale zároveň byla pro ně i vzpruhou. Posílila jejich vůli pokračovat s větším nadšením ve společné službě těm nejchudším bratřím.

F. K.

Už i vrabci na střeše po 40 let cvrlikají,

že: SOCHOROVA česká cestovní kancelář je nejlepší na americkém východě,

nikdo nemůže lépe vybavit TUZEXOVÉ zásilky do Československa, nebo zařídit návštěvu příbuzných do USA než SOCHOR!.

Zvláště upozorňujeme na snížené letecké okružní lístky na pobyt v Evropě od 22 dní do 45 dní.

Pište nám česky neb anglicky, v kterém čase plánujete cestovat a o jak dlouhý pobyt v ČSR neb jinde v Evropě se zajímáte.

My Vám nezávazně podáme okružní ceny z Vám nejbližšího místa.

SOCHOR TRAVEL SERVICE

137 Washington Ave., Endicott, N.Y. 13760

Televizní reklama a mrtvé dítě

Chicago. — Chicagský denní tisk přinesl tuto zprávu: Dne 9. února byla na všech hlavních kanálech televize a na šesti chicagských rozhlasových stanicích podávána reklama pro film "The Devil Within Her". Tento film pojednává o nemluvněti, posedlém ďáblem, a o násilné smrti, která postihne všechny, kteří přijdou s tímto dítětem do styku.

Televizní reklama začala hrozným kvilením dítěte, posedlého ďáblem. Oznamovatel pak řekl: "Nadešla doba absolutního teroru." Na obrazovce se pak objevily poděšené tváře herců jakož i dítě, křičící a šíleně se svíjející ve své kolébce. Jakýsi skřítek přitom řekl jeho matce: "Budete mít dítě — nestvůru, zlou nestvůru, posedlou samotným ďáblem." Potom bylo slyšet hlas křičící matky: "Jsem tvá matka. Vím, proč mě nenávidíš: nechtělc jsi se narodit." Reklama pak končí dalším výkřikem dítěte.

Rozhlasová reklama rovněž začíná silným výkřikem dítěte. Oznamovatel pak vysoce naladěným hlasem říká: "Od dob filmu 'Rosemary's Baby' tu nebylo nic podobného filmu 'The Devil Within Her'. Je to vyprávění o dítěti, utvořeném v pekle, aby dělalo peklo na zemi." Skřítkův hlas pak varuje před "nestvůrou, posedlou samotným ďáblem". Oznamovatel na to pokračuje: "Joan Collins hraje roli zlořečené ženy, která přivede na svět dítě, posedlé satanem, a Donald Pleasance je doktor, který má být zničen ďáblem, dlícím v dítěti. Tento film nás vystavuje na pospas hrozivým mocnostem, zúčastněným na posedlosti, exorcismu a satanské pomstě. Modlete se, abyste se nestali kořistí 'Ďábla v jejím nitru'." I tato reklama končí srdcervoucími výkřiky trýzněného dítěte.

* * *

O dva dny později bylo slyšet srdcervoucí výkřik dítěte na ulici vedle činžáku "Henry Horner Homes Public Housing Project" v 2245 W. Lake. Chodci tam pak nalezli mrtvé osmiměsíční černošské dítě Renee Ducksworthovou, která zemřela následkem proražení lebky, zlomených žeber a nohou i četných vnitřních zranění. Dítě bylo vyhozeno z okna ve 12. poschodí zmíněného domu.

Policie zjistila tato fakta: Dítě žilo se svými rodiči, se svou babičkou a s 18-letým bratrancem Henry Lee Hubbardem; tento však je duševně zaostalý, neumí číst ani psát, a celý svůj čas ztráví před televizní obrazovkou. Časně zrána 11. února přišlo zaostalému mladému muži na mysl, že Renee Ducksworthová je posedlá ďáblem. To ho velmi poděsilo; později k tomu řekl: "Renee byla ďáblem a právě se chystala mě posednout." Sám se hrozně děsil při myšlence, že by ho ďábel někdy mohl posednout. Proto uchopil spící Renee a vyhodil ji ven oknem koupelny ve 12. poschodí. Druhého dne jej pak policie zatkla a obvinila z vraždy.

* * *

"Journal of the American Medical Association" říká toto o účincích násilných programů televize:

"Sto čtyřicet šest článků psychologické vědy, představujících 50 vykonaných studií, vztahujících se k deseti tisícům dětí a mladých lidí, vybraných ze všech vrstev obyvatelstva, ukázalo, že dívání se na násilí způsobuje u mladých lidí zvýšení agresivního chování. Průměrné americké dítě v době, kdy graduuje na vyšší škole, se dívalo 15,000 hodin na televizi a bylo svědkem asi 18,000 vražd a zároveň nesčetných, v detailech předvedených incidentů loupeže, žhářství, padělání, pašování, bití a trýznění. . . . Děti, dívající se na násilné skutky, představované ve filmu nebo na televizi, se pozorováním učí novému typu agresivního chování, jehož značnou část si podržují po dlouhou dobu. Důsledkem opakovaných násilností sdělovacími prostředky je otupění citlivosti dětí vůči témuž druhu násilností. . . . Už dávno nadešla doba k tomu, aby lékařské povolání zorganizovalo důslednou protestní akci proti tomuto národnímu skandálu."

* * *

My k tomu ještě dodáváme toto: Je hrozně nezodpovědné a nevkusné představovat nemluvně, nádherného a nadějného Božího tvora, jako posedlé ďáblem. Jako by naše bezvěrecká společnost si libovala v sadismu, krutosti, destrukci a negaci. Toto bylo viditelné i v dřívějším, prý "velmi oblíbeném" filmu "The Exorcist". - - A pro pány rodiče je možno vyslovit radu, aby dávali bedlivý pozor na to, co jejich děti na televizi vidí.

DOPISY našich čtenářů

CHICAGO, ILLINOIS.

Ctěná redakce, milí čtenáři

Březen nepřišel jako "beránek" — budeme tedy vidět, jak se rozloučí! Ten čas tak letí, nemohla jsem věřit, když mi tuhle švagrová řekla "tak po neděli popeleční středa" — povídám: 'tož dnes je tedy 'tučný čtvrtek' — to muselo být vepřové a pekly se šišky" a já právě postavila na guláš!" Tedy jsem aspoň honem usmažila "donuts", aby to trochu připomnělo zvyk ve staré vlasti. Ted' sice to vepřové mají i bez "tučného čtvrtku", přiveze ho masna kdykoliv — ale tenkrát — aspoň u nás na vesnici, kde nebyl řezník, stačilo maso od "zabijačky" — jinak se koupilo maso jen na pouť nebo posvícení v sousední vesnici. A nevadilo nám vůbec, že i neděle byly bezmasné — chutnala nám ta obyčejná jídla znamenitě — a lid byl třeba i zdravější. Pamatuji, jak jednou p. farář s tatínkem mluvili, kde jak byl právě pohřeb — žertoval: "tady? to aby lidi *tloukli palicí do hlavy* — aby byl pohřeb." Ovšem, že to bylo v žertu. Nu — vzduch tam byl čistý — strava jednoduchá, práce každému svědčí — tož doktoři tam z lidu nezbohatli.

V posledním čísle vyzývá p. Fuxa, aby zase psali všichni, co psávali do "Národa". I já jsem slyšela, aby bylo dopisů víc — nu ale — redakce si je psát sama nemůže a věřím, že se zase ozvou, jako se ozvala pí. Vašíčková, která tedy bude slavit v létě devadesátku, což by jí nikdo při čtení jejích dopisů nehádal — a jistě i ostatní, pí. Uherek, E. B. Ryšavý atd, rovněž dopisovatelé z Texasu (že by "strýček Karel nějakou tu vdovu našel, nevěřím, byl dlouhý masopust, to prý muži mají více času si to rozmyslit). Snad se bojí dopisovatelé, že není dost místa, když jsou noviny menších rozměrů, ale ona to redakce už vyšetří. Je mezi čtenáři starších, hlavně žen, které prý nejdříve hledají dopisy, třebas je tam mnoho článků poučných, ale k těm se vrátí potom. Měli by se přihlásit také jiní se svými zkušenostmi ze života (jak pěkně se četlo v anglické části: "From Bohemia to Idaho" — tož vypište své zkušenosti vy, české ženy, farmářky, jistě jich máte hodně. Nechci zabrat moc místa, aby bylo pro jiné, tož končím s pozdravem pro všechny čtoucí a dopisující.

Zdař Bůh!

Čtenářka z Kalifornie.

TEXAS:

Vážená redakce,

posílám $20.00 na Hlas Národa. Odpusťte, že jsem se opozdila s placením. Byla jsem nemocná a můj manžel už nikam nemůže. Má velmi těžké revma. Je mu už 88 let, mně je 85. V poslední době jsme chtěli Katolík odříci, měl velmi malé písmo a špatně se nám četl. Hlas Národa se dobře čte a moc se nám líbí. Těžko vám budem moci získat nějakého nového odběratele. Máme tady velikou osadu, ale já neznám ani jednu opravdu českou rodinu. Je jich tu několik, ale jsou to smíšená manželství. Těžko se mi píše, neboť mám slabou paměť. Děkuji vám, že jste se odhodlali vydávat Hlas Národa, takže mohu zase česky číst. Pán Bůh vám to zaplať a žehnej vaši práci.

Zůstáváme vaši věrní čtenáři
John a Agnes Vlasák
Ingram

Ctěná redakce Hlasu Národa,

posílám vám předplatné na Hlas Národa a přeji vám mnoho úspěchu a hlavně, aby i ti mladí se učili česky. Je jich hodně z té mladší generace, co česky mluví, ale česky nečtou. S námi starými je zase jiná potíž, nevíme jak dlouho nám to čtení Pán Bůh dopřeje. Mně už v březnu bude 84 let, tak nevím, jak dlouho ještě budu moci číst. Čtu jen česky a tak pokud se mne týká ta anglická příloha tam nemusí být. Posílám vám šek na $15.00 na roční předplatné. Jsem vaše nová odběratelka, dříve jsem odebírala Katolík.

S přáním Božího požehnání
Marie Merta
El Campo

Ctěná redakce Hlasu Národa,

posílám vám šek na $15.00 jako předplatné na Hlas Národa, který se nám líbí a který rádi čteme. Zvláště se nám líbí dopisy a zprávy.

Přejeme vám všem hodně zdraví a Božího požehnání k vaší práci.

S pozdravem
Frank Hrubý
Needville

NEW YORK:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

posílám $20.00. Patnáct dolarů na roční předplatné a pět dolarů na tiskový fond. Nechť vám dá Pán Bůh zdraví, sílu a svatou trpělivost v těžkých začátcích.

S díkem a srdečným pozdravem
Marie Krejčí
Long Island

Milí přátelé,

s předplatným na Hlas Národa posílám vám gratulaci a přeji vám a u Pána vyprošuji mnoho úspěchů v požehnané a záslužné vaší práci. S mnoha pozdravy a přáním všeho dobra v Kristu Pánu oddaný

P. Alois Vyoral, S.D.B.

Vážená redakce,

jako dlouholetý odběratel Katolíka zasílám předplatné na Hlas Národa. Časopis se mi líbí a dostávám jej v pořádku. Snad by bylo dobré zařadit i krátké zprávy z Československa, Spojených států a odjinud ze světa.

S krajanským pozdravem
Antonín Taška
New York

Cteěná redakce,

předem všichni v redakci přijměte srdečný pozdrav. Obdržela jsem časopis Hlas Národa a moc se mi líbí, je moc poučný. Přeji vám mnoho zdaru hlavně do budoucna. Doufám, že se Hlas Národa bude líbit všem. Posílám $15.00 na předplatné a $5.00 na tiskový fond. Přeji vše nejlepší a hlavně, aby Pán Bůh požehnal jak všem v tiskárně, tak všem čtenářům.

S pozdravem
čtenářka Hlasu Národa
Anna Marchina
Astoria

Drazi přátelé,

zasílám vám předplatné na Hlas Národa. Nemáte náhodou překlady českých knih do španělštiny? Přeji vám hodně úspěchů ve vašem díle.

John Matocha
N. Y.

Vážená a milá redakce,

předem prosím za prominutí, že jsem se zdržela s předplatným našeho tak drahého českého listu Hlasu Národa. A vy dobří krajané a přátelé v redakci jste byli tak hodní a přeci jste mi jej poslali. Přijměte, prosím, moje upřímné "Pán Bůh zaplať" a nechť milostivý Bůh požehná vydávání H.N. na dlouhé časy. Byla jsem velmi churavá a zastavení vydávání Katolíčka mi ještě dodalo. Bylo mi jako by mi zemřel nejbližší, nejmilejší přítel. Vypisovati vám moje pocity by bylo velmi dlouhé a smutné a vy jste tak velice zaměstnaní a proto vás nechci zdržovat. Ted' když vychází Hlas Národa, je vše zase v pořádku. Zrodilo se nám nové děťátko "Hlas Národa" jako ten Ježíšek o vánocích a ten nás bude sílit v našem smutném životě emigrantském.

Přikládám dva šeky: první $15.00 na předplatné Hlasu Národa, a druhý $3.00 pro Katolíčka, neboť jsem měla dvě čísla nedoplacená a nedostala jsem je. Jsou to čísla ze 14. a 21. listopadu a prosím, má-li je Katolíček navíc, abyste byli tak hodní a mně je laskavě poslali. Zbytek si nechte a buďte tak hodní a pomodlete se za moje téměř slepé oči. Měla jsem už šest operací. Prosím, promiňte mi mou škrabanici, ale opravdu tak maloučko vidím. Mám novou adresu, kterou posílám. Budu ted' bydlet se synem. Syn bude za mne platit předplatné Hlasu Národa a bude je platit i v budoucnu, kdyby si mne Pán Bůh povolal. Můj syn je narozený v Praze a umí dobře česky. Otce mu zabili komunisti. Rád četl se mnou Katolíčka a ted' má radost z novorozeného děťátka Hlasu Národa. Budu se starat o nové odběratele. Bůh vám všem žehnej a dej vám stálé zdraví a sílu.

Maria Kostoff
New York

Ctěná redakce Hlasu Národa,

předně vám přeji zdraví a svatou trpělivost a vyprošuji Boží požehnání pro vaši práci. Obdržela jsem první číslo Hlasu Národa a mnohokrát vám za něj děkuji. Posílám $15.00 na předplatné na rok. Děkuji vám také za správné zasílání.

S pozdravem
vaše odběratelka
Mrs. C. S. Kabrhel
Grenville

Ctěná redakce Hlasu Národa,

posíláme $20.00. Patnáct dolarů na roční předplatné Hlasu Národa a pět dolarů na tisk. Přejeme vám hojnost Božího požehnání k vaší práci.

S přáním veškerého dobra, jsme v úctě
Clement a Antonie Běle
Astoria

Vážená redakce Hlasu Národa,

srdečné díky za zaslání vašeho prvního čísla Hlasu Národa. Přijměte, prosím, mé předplatné na rok 1976. Je mi nad miru milé, že Hlas Národa bude nám krajanům milou náhradou za náš milý časopis Katolík, který jsem tak rád četl od roku 1917 až do jeho zániku. Je mi už 81 let, ale přesto mám veliký zájem o čtení. Rád čtu zprávy ze světa. Chci vědět podle pravdy, co kde se děje. Jsem vdovec a bydlím u své dcery a zetě. Přeji vám hodně zdaru a zdraví a Božího požehnání k vaší práci s "Hlasem Národa".

Děkuji vám srdečně
Anton Mlčoch New Hyde Park

Ctěná redakce Hlasu Národa,

srdečně vás všechny pozdravuji a upřímně vám děkuji, že jste se odvážili vydávat Hlas Národa. Takhle si aspoň my staří lidé můžeme přečíst svaté Evangelium ve své české řeči. Jsem vdova už 6 let a hodně toho pamatuji, neboť jsem odebírala Hlas, Českou ženu a Katolík od roku 1923. Posílám šek na $18.00. Patnáct dolarů na H.N. a tři dolary dejte tam, kam uznáte za dobré. Katolík jsem měla zaplacený až do května 1976, ale vy mi, prosím, dejte vědět, do kterého dne a měsíce mám zaplacený H.N. Už mi bude 84 roků, ale dokud budu aspoň trochu vidět, tak chci H.N. odebrát a jsem velice ráda, že jej tisknete větším písmem. Bůh žehnej vaší práci a hodně úspěchů. Přeji vám hodně zdraví a svaté trpělivosti a jsem s přátelským pozdravem

Mrs. Blanche Matura
Schenectedy

MINNESOTA:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

posílám předplatné na Hlas Národa. Mám radost, že české noviny nezaniknou.

Mnoho Božího požehnání vám přeje
Mary Osman Pine City

RHEUMA-ARTHRITIS

koho trápí, jistě rád si přečte, co píší spokojení naší zákazníci: Pošlete zase kombinaci BOL-VEN, ZDRAVI-TAMIN a MORAVIA liniment, poněvadž jen tyto mne chrání od nastuzení a bolesti jako z rheuma-arthritis i ztuhlých kolen a bolesti povrchových nervů, píše A. Lasanowich, Holyoke, Mass. — Nebo: Jsem vděčná za tak silný arthritic pain reliever. Vyzkoušela jsem všechny možné masti a liniventy, ale žádný není jako ten skoro zázračný MORAVIA liniment. — A. Mashada, Felton, Cal.

V našich nových cenách je již započtena částečně zdražení léčiv a poštovného:

ZDRAVI-TAMIN na krev a sílu na 5 týdnů užívání je ted' $1.20, . . . větší na 10 týdnů $7.30. . . . čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20. — na 10 týdnů . . . $6.40. — Koncentrovaný MORAVIA Extract na 1 pintu liniventu je, bohužel, už $4.50 a na quart $7.50. — DANUBE pročišťující tablety z léčivých bylin na 50 dnů $2.80. DANUBE na 2 měsíce $3.90. — Menší Kombinace 1 BOLVEN a 1 velký ZDRAVITAMIN je $10.50. — 2 BOLVENY a 1 ZDRAVI-TAMIN velký $13.70. — Kombinace: 1 Bolven, menší Zdravitamin a menší Moravia liniment $11.90. Ostatní kombinace si lehce spočítáte sami.

V těchto cenách je už započteno jen částečné zdražení léčiv a kosmetik i zdražení poštovného třetí třídou (pomalejší). Touto pomalou poštovní třídou budeme ted' posílat všechny balíčky. — Chcete-li to míti rychlou poštou do 5ti dnů, připočtěte sami na každý jednotlivý kus tolik, kolik považujete za rozumný příplatek. Při objednávce za 20 dolarů nebo více připočítejte na rychlou třídu $2.50 a při objednávce do 30ti dolarů nebo více $3.00.

Přiložte cash (neztratí se), money order, šek nebo na COD. Posíláme také do Kanady, ale ne na COD. Do Evropy odešleme to za vás, když připojíte $3.00 na air mail. Objednejte s důvěrou a zárukou spokojenosti ještě dnes!

LAGUNA-pětivitaminový, výživný, krášlící a rychle hojící pro dospělé ženy i muže, mladistvé i děti, s velkým obsahem E-vitaminu nemastný krém na den zůstává za $3.50, ale přidejte 50c na rychlou — 1st class — poštu. — LAGUNA-neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný (Anti-wrinkle) noční krém, nová formule s E-vitaminem a dvěma jinými na různé vady pleti a vrásky také $3.50 a přidáte 50c na rychlou — 1st class — poštu. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. Objednejte s důvěrou a zárukou účinnosti — ještě dnes!

European Drugs, Dpt. 6, P.O. Box 927, Laguna Beach, Calif. 92652

DOPISY

(Pokračování ze str. 10.)

KANADA:

Vážená redakce,

posílám $20.00 na předplatné na rok. Jsme s Hlasem Národa velice spokojeni a těšíme se, že až se rozjedete na plnou páru, že nás budete informovat ještě víc o tom, co se ve světě děje. Bůh vám pomáhej.

Vaši odběratelé
Jan a Marie Motlík
Penticton

* * *

Náš milý důstojný pane,

co nejsrdečněji Vás zdravím a přeji hodně zdraví a Božího požehnání do dalších let Vaší práce a též všem vašim spolupracovníkům. Posílám přihlášku a peníze na předplatné na celý rok na Hlas Národa. Ostatní peníze jsou na dobročinný účel. Posílám šek na $30.00.

At' je Pán Bůh stále Vaším ochráncem. Předem děkuji za vyřízení.

S úctou
Angela Bohdal
Hamilton

* * *

Ctěná redakce,

zasílám předplatné na nový časopis Hlas Národa a přeji vám hodně zdaru. At' tento časopis vychází po dlouhá léta. Katolík byl mimo zprávy církevní a světské také slovníkem a čítankou, z které mnozí z nás učili své děti své mateřské řeči. S prvním číslem Hlasu Národa došlo k vyjasnění "bouře", která nám před vánocemi hrozila. Tak nám bylo, když jsme se dověděli, že české katolické noviny přestanou vycházet. At' tedy Hlas Národa žije a září jak pochodeň na Olympiádě.

S pozdravem
Frank Novosad
Chatham

* * *

Vážená redakce,

gratuluji vám k vydávání našeho Hlasu Národa a přeji vám mnoho zdaru a Božího požehnání. Od doby, kdy jsme přijeli do Kanady, odebírali jsme Katolík, měl jsem jej předplacený do 10.15.76. Jelikož jsem se ve třetím čísle Hlasu Národa dočetl, že peníze k vám nepřešly, tak posílám šek $18.00 na předplatné na rok 1976 a zbytek na vaše výdaje. Vím, že toho není mnoho, ale dávám z mála, neb mám malou pensi. Věřím, že nám Hlas Národa nahradí Katolík a bude nás též tak pravdivě informovat. Jsem s ním velmi spokojen. Později napíši něco do "Dopisů našich čtenářů", mám toho hodně na srdci, ale zatím mi to nějak nejde od ruky.

Váš odběratel
Arch. Josef Strnad
Toronto

* * *

Ctěná redakce,

ačkoliv jsem šek v bance dala vystavit na jinou adresu než máte, jak jsem později zjistila, doufám, že vám jej banka proplatí. Mám k vám malou prosbu. 3. ledna 1976 byl v Evropě uragan. Dověděla jsem se, že z evropských států utrpěla nejvíce škody Anglie, potom Československo a Jugoslávie. Jestli je vám možné zjistit jaké škody byly v Československu a napsat to do Hlasu Národa, byla bych ráda. Zajisté i jiné čtenáře by zajímalo se něco o tom dovědět.

S pěkným pozdravem
Alena Knoflíčková
Toronto

* * *

Vážená redakce,

sděluji vám, že jsem váš časopis dostala. Děkuji vám za něj; aspoň budu mět zase co v zimě číst. Už mi bude 80 let, ale ještě na čtení vidím. Pocházím z Moravy od Kyjova, umím česky psát i číst. Manžel mi umřel před 12 lety, žiji teď u dcery. Posílám vám předplatné na rok. Ještě jednou vám děkuji, že jste mi Hlas Národa poslali. Delší čas jsem nepsala, tak mi to jde špatně, ale snad to po mně přečtete.

S Bohem!
Mary Kuril
Alta

* * *

Ctěná redakce,

vřelý dík vám i všem těm, kteří jste se rozhodli nahradit nám ten náš milý Katolík novým časopisem. Doufám, že nás zase potěšíte nějakým pěkným románem, ovšem budete-li mít pro něj místo. Vím, že máte dobrou vůli vyhovět všem, ale jak se říká, není ten, aby se zachoval všem. Hlas Národa se mi líbí. Těším se na každé další číslo. Přikládám přihlášku a šek na $20.00. Přeji vám hodně předplatitelů a hojnost Božího požehnání pro všechno vaše podnikání.

Anežka Kasandová
Toronto

* * *

Ctěná redakce,

posílám vám $20.00 předplatné na časopis Hlas Národa na celý rok. Důst. pane Víte, gratuluji Vám a ze srdce Vám přeji, aby Vám Pán Bůh dopřál pevné zdraví v těžkém úkolu, který jste na sebe vzal. Přeji vám též hodně nových odběratelů. Ani nevíte, jak si přeji, abych si mohl ještě jednou zazpívat česky při mši svaté u sv. Prokopa. A také bych se ještě rád s Vámi shledal v našem českém kostele sv. Antonína v Chathamu.

Zdař Bůh!
Joseph Kyš
Osadník kostela sv. Antonína
— Chatham

• • •

ARIZONA:

Vážení,

musím vám také napsat pár řádečků. Přeji vám hodně předplatitelů a aby vám dal všem Pán Bůh hodně zdraví. Moc té politiky do těch našich novin nedávejte. My staří tomu moc nerozumíme a zbytečně si s tím ničíme nervy. Buďte všichni hodně zdrávi. To vám ze srdce přeje

Vaše stará odběratelka
Mary Bílek
Phoenix

• • •

SO. DAKOTA:

Ctěná redkace Hlasu Národa:

Posílám $15.00 na předplatné a doufám, že mně oči ještě budou sloužit, abych mohla Hlas Národa číst. Chodila jsem do české školy k sv. Prokopu a bydleli jsme v české Plzni na Allport. Otec byl krejčím a tak pracoval doma a matka též pomáhala i my děti (bratři a já) jsme musily pomáhat. Národ byl náš deník. Když jsem přišla ze školy, musila sem číst zprávy. Vdala jsem se do Nebrasky a otec mně dále předplácel Národ. Když už nechal krejčoviny, roznášel Národ v osadě P. Marie Lurdské, říkali tomu tehdy Merigold. To bylo v roce 1931, když jsem přijela do Chicaga, neboť moji rodiče slavili 50 let manželství. Maminka však ani nemohla do kostela, neboť byla nemocná. Chodili do kostela k sv. Vítu na 18. a Paulině. Bydleli na 18. a Hoyne. Když maminka nemohla do kostela, tak ji velebný pán přinesl svaté přijímání domů. Maminka pak žila ještě 11 měsíců. Tatínek dál roznášel Národ a zemřel v prosinci 1945. Oba dva jsou pohřbeni na hřbitově sv. Vojtěcha. Měla jsem dva bratry. Josef byl mladší, Frank starší, já jsem byla nejmladší. Tatínek se dožil 90 let. Odpusťte, jestli je to špatně napsané. Ráda česky čtu, ale psát už mi to tak nejde; doufám, že však tomu porozumíte. Posílám o dolar víc, možná, že máte vydání při výměně šeků. Vždycky, když jsem přijela do Chicaga, tak jsem jela na českou mši. V roce 1974 už jsem se však na ni nedostala, poněvadž jsem už nemohla jet bu-sem. Večer si vždy pustím radio na W-L-S, abych slyšela zprávy z Chicaga. Pokládám Chicago za svůj domov, neboť jsem tam vyrostla, ale teď to tam taky už není tak hezký. Ale ono je to všude jinačí i tady v Dakotě.

S pozdravem a s přáním Božího požehnání

Frances Kuchta
Yankton

• • •

FLORIDA:

Ctěná redkace Hlasu Národa.

posíláme $15.00 na roční předplatné. Jsem ráda, že zas mohu číst české noviny. Děkuji vám, že tam máte též anglickou část, kterou zas čte můj muž, poněvadž on česky neumí. Přeji vám, aby vám Pán Bůh pomáhal a abyste noviny udrželi ještě dlouhá léta. Škoda, že vám nemohu poslat nějaké nové odběratele, ale tady v Naples mnoho Čechů není a pokud jsou tak už moc česky neumí.

S pozdravem
Martha Svoboda
Naples

• • •

KALIFORNIE:

Vážení přátelé,

pozdě, ale přece posílám předplatné na "Hlas Národa", který mi od prvního čísla zasíláte. Posílám $10.00 na tiskový fond. Doufám, že se nám podaří noviny udržet po mnoho let. Přeji vám všem mnoho zdaru ve vaší obětavé práci. Bůh vám žehnej!

Vaše Marketa Zajíc
El Segundo

MARYLAND:

Důstojní pánové
a ctěná redakce,

posílám $20.00 na roční předplatné. Přeji vám všem mnoho zdraví, aby jste mohli pokračovat, aby Hlas Národa nikdy nezaniknul. Zprávy jsou zajímavé. Měla jsem velikou radost, když první číslo přišlo. Katolík jsem také ráda četla.

S pozdravem
Anna Oktávec
Baltimore

• • •

WISCONSIN:

Milá redkace,

posílám předplatné $15.00 na Hlas Národa. Jsem moc ráda, že zas dostáváme naše české noviny. Pán Bůh vám žehnej, že jste nás staré lidi neopustili. Co bychom bez těch našich novin dělali? Tak jsme si na ně za ta léta zvykli a vždy už na Katolík čekali. Hlas Národa máme však taky moc rádi. Jen aby vám Pán Bůh dal dost síly.

S pozdravem
Mary Plas
Two Rivers

* * *

Vážený důst. pane,

byla jsem čtenářkou Katolíka po mnoho roků. Posílám předplatné $15.00 a $3.00 na tiskový fond. Jsem už 79 roků stará. Prosím o modlitbu, tolik jí potřebuji.

Zaplať Pán Bůh!
Anna Rezner
Cudahy

* * *

OREGON:

Ctěná redakce Hlasu Národa.

posílám šek na $15.00 na předplatné a přeji vám, abyste dostali dost předplatitelů, abyste jej mohli dlouho vydávat. Lituji, že Katolík přestal vycházet, odebíral jsem jej 70 let.

S krajanským pozdravem
J. H. Bronec
Hubbard

— — — — —

OHIO:

Důstojný pane Vítě,

posílám šek na předplatné Hlasu Národa. Jsem hrozně ráda, že jste se ujal té práce. Vím, je to veliká starost shánět odběratele, ale s pomocí Boží to půjde. Odebírali jsme s mým zemřelým mužem Katolík, od té doby, co jsme se vzali, to je 56 roků. Můj muž zemřel před 19 měsíci, ale já chci pokračovat v odebírání našich novin. Bůh vám žehnej. Mnoho zdraví a Božího požehnání vám přeje a zůstává v Kristu

Vaše Marie Keřka
Cleveland

— — — — —

IOWA:

Ctená redakcie,

posílám vám preplatné na Hlas Národa. Som ráda, že mi zase pricházejú noviny.

Zdravím vás všetky v redakcii.

Helen Ondrejka
Tama

Důstojný pane Víte,

posílám $20.00. Patnáct na noviny Hlas Národa a $5.00 na mši svatou za moji sestru Boženu Vanous.

Děkuji za noviny, které jsem s radostí obdržel.

Frank A. Kořroň
Cedar Rapids

Milý otče Víte a celá redakce,

předně vám gratulujeme k vydávání Hlasu Národa a k tomu, že jste si vybrali Matku Boží. Pomocnici křesťanů za vaši pomocnici a ochránkyni. Víme, že všichni budou rádi, že Hlas Národa bude vycházet. Otče Víte, pamatuji si Vás z českého duchovního cvičení v Lisle. Škoda, že je tak těžké dát zase něco takového dohromady. Posílám předplatné pro moji maminku Marii Stejskal z Cedar Rapids. Každý rok jsem ji dávala jako vánoční dárek "Katolík", teď to bude "Hlas Národa".

Mnoho Božího požehnání
Vám přejí
John a Růžena Drymlovi
Cedar Rapids

Ctěná redakce Hlasu Národa,

s velkou radostí jsme uvítali první číslo tohoto nového českého katolického časopisu. Není to žádná maličkost v tomto čase si vzít na starost tak těžkou a zodpovědnou práci. V době, když vše je tak drahé a ceny stále stoupají, začít vydávat krajanský časopis na tu musí být pevná víra, v náš lid, že uzná tuto snahu a podpoří ji co nejvíce podle svých možností. Pevně doufám, že s Boží pomocí a požehnáním a se štědrostí našeho dobrého lidu se dílo vaše podaří. Gratuluji vám k tak krásné a bohumilé práci. Vyprošuji vám hojnost Božího požehnání, zdraví a síly, abyste dlouhá léta mohli v této práci pokračovati. Posílám $20.00 na přeplatné na tento rok.

Zdař Bůh!
W. C. Drahozal
Cedar Rapids

— — — — —

NO. DAKOTA:

Ctěná redakce,

předně vám moc děkujeme, že nám zase posíláte české noviny Hlas Národa. Jsme vám za to moc vděčni. Posíláme šek na $20.00. Patnáct dolarů na předplatné a pět dolarů na tisk.

Ještě jednou vám moc děkujeme a zdravíme vás srdečně.

Mr. Anton Marek
Whitman

— — — — —

ILLINOIS:

Díky za zaslaný časopis Hlas Národa. Jsem ráda, že se uskutečnilo jej vydat. Srdečné díky všem, kteří se o to zasloužili. Nyní je na nás všech, abychom si jej vážili a abychom jej podpořili, jak můžeme. Co bychom si bez katolického tisku počali. Posílám $25.00 na tisk k uctění památky mého muže a zemřelých mých dětí.

S úctou Růžena Vokurka
Berwyn

Z moudrosti starých Řeků

"Špatní lidé žijí, aby jedli a pili, dobří lidé jedí a pijí, aby žili" říkával Sokrates.

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

Odložené utkání ze 16. kola:

VSS KOŠICE — SLOVAN BRATISLAVA 0:0

Po celé utkání měli domácí výraznou převahu, jenom ta jejich střelecká muška byla nepřesná. Slovan měl hodně štěstí, jinak mohl odejít se čtyřgólovým přídělem.

20.000 diváků.

Výsledky ze 17. kola:

BOHEMIANS PRAHA — INTER BRATISLAVA 0:0

Utkání nemělo valnou úroveň, v prvé části byli lepší hosté a po přestávce domáci. Nejlepší u Bohemians byl Jarkovský s Valentem a u Interu Jurkennik se Šajánkem.

9000 diváků.

TEPLICE — OSTRAVA 0:0

Domácí měli po celé utkání drtivou převahu, ale gól se jim nepodařilo vstřelit. Chyběl nejlepší hráč a kapitán Teplic Přemysl Bičovský, který je vyřazen na dva až osm týdnů. Má bolesti páteře a ischiasu.

3000 diváků.

PLZEŇ — BRNO 0:0

Plzeň měla mnoho příležitostí, ale branku se jim nepovedlo dát ani z těch nejvyloženějších pozic. — 4000 diváků.

ŽILINA — SLAVIA 1:0

Branka: 59 min. Štefan Tománek. Všichni domácí hráči podali bojovný výkon a vítězství si zaslouží. Slávie zklamala a na těžkém terénu nedokázala uplatnit své technické přednosti. — 5000 diváků.

TRENČÍN — DUKLA PRAHA 0:1

Branka: 68. min. Nehoda po akci Vízka a přihrávce Bílského. Nováček I. ligy Trenčín zažil po 698 minutách své domáci ligové existence první šok — poprvé doma prohrál.

5000 diváků.

TŘINEC — VSS KOŠICE 1:0

Branka: 58 min. Pospíšil. — Pospíšil dostal míč asi 18 metrů od košické branky, pravou si ho hbitě ztlumil a levou poslal táhlou a přesnou střelou k pravé tyči. Míč prošel přes osm košických hráčů a brankář ani nereagoval. — 4000 diváků.

SLOVAN BRATISLAVA — JABLONEC 6:0

Branky: 2 Švehlík, po jedné Ján Čapkovič, Bojkovský, Medvid', Masný. — Slovan hrál vyzrálejší fotbal a bylo vidět, že hraje mistr s posledním. Jablonec zaostával především v rychlosti a zahrál jim jediný Svoboda. — 8000 diváků.

LOK. KOŠICE — TRNAVA 5:2

Branky: 18. Ujhelyho střela tečoval obránce Zvarik, nadzvedl míč nad Keketiho; 25. Jacko téměř od postranní čáry; 36. Móderova nejkrásnější branka z voleje po Józsově centru; 39. Józsa hlavou po centru Ujhelyho; 88. Kozákov sólo. Za Trnavu: 53. Badura po sólové akci; 65. Masrna hlavou dorazil míč, který se odrazil od břevna po Adamcově trestném kopu. — 10.000 diváků, rekord 17. kola.

18. kolo I. ligy kopané

SLAVIA — PLZEŇ 2:1

Branky: 38. Lubas, 71. F. Veselý; 72. Bican za Plzeň.

Plzeň se štěstím zabránila dvěma brankám ve své síti, když dvakrát vykopla z brankové čáry. 7.000 diváků.

JABLONEC — TŘINEC 1:0

Branka: Svoboda z trestního kopu. Hlavní osobou be konkurence byla zase Rudolf Svoboda. 5.000 diváků.

DUKLA — SLOVAN 1:0

Branka: 79. Macela. 3.600 diváků.

OSTRAVA — BOHEMIANS 2:1

Branky: 7. Sionko, 89. Klement z penalty; 24. Mastník za Bohemians. 10.000 diváků.

BRNO — LOK. KOŠICE 3:0

Branky: Kotásek, Hajský, Peřica. 10.000 diváků.

TRNAVA — TEPLICE 0:1

Branka: Senický. 8.000 diváků.

VSS KOŠICE — ŽILINA 3:1

Branky: Hoholko 2, Danko; Chobot za Žilinu. 6.000 diváků.

INTER — TRENČÍN 1:1

Branky: Petráš z penalty; Sokol za Trenčín. 7.000 diváků.

* * *

TABULKA po 18. kole I. ligy kopané

1.	Slavie	22 bodů
2.	Slovan	21 bodů
3.	VSS	21 bodů
4.	Dukla	21 bodů
5.	Inter	20 bodů
6.	Brno	19 bodů
7.	Teplice	19 bodů
8.	Ostrava	19 bodů
9.	Trnava	17 bodů
10.	Lok. Košice	17 bodů
11.	Plzeň	17 bodů
12.	Trenčín	17 bodů
13.	Bohemians	16 bodů
14.	Žilina	16 bodů
15.	Jablonec	14 bodů
16.	Třinec	12 bodů

• • •

V italském Viareggiu hráli fotbaloví junioři Dukly Praha další 4 utkání. Trenérem je Josef Masopust.

DUKLA PRAHA — LAZIO ŘÍM 1:0

Hrálo se velmi tvrdě a v 89. min. byl vyloučen italský hráč Apuzza, který bez míče napadl Pelce, který dal jediný gól z trestného kopu v 87. min.

DUKLA PRAHA — GLASGOW RANGERS 3:0

Branky: Šourek 2, Raška. — Dukla postoupila do dalšího kola turnaje Copa Carnevallo, jako absolutní vítěz své skupiny.

DUKLA PRAHA — SAMPDORIA JANOV 2:2

(5:3 na pokutové kopy vyhrála Dukla.) Branky: 23. min. Skála, v 78. min. Raška hlavou. Proměnili penalty — Šip i Němec dvakrát a Šourek jednou.

FINÁLE:

DUKLA PRAHA — AC MILÁN 1:0

Branka: 86 min. Pelz z přihrávky Vdovjaka. 15.000 diváků.

Dukla získala popáté vítězství v tomto populárním juniorském turnaji. Brankář Dukly Kovář získal pohár za nejlepšího brankáře turnaje. — Mezi pěti získanými poháry Dukly byl i pohár od presidenta italské republiky.

Čs. reprezentanti do 21 let sehráli v Iránu o trofej korunního prince další čtyři utkání. S Itálií 0:0, Iránem B 1:1, Iránem A 0:2 a Jugoslávii 1:1. Čs. mužstvu chyběli ligoví hráči a také hráči Dukly Praha, kteří hrají v Itálii.

— — — — —

FOTBALOVÁ REPREZENTACE 1976

Čs. národní tým v kopané nebude mít letos dlouhá soustředění. Termínová listina je už poplatná všem mezistátním zápasům i kvalifikacím.

A-mužstvo začalo sezónu 10. března v Košicích s celkem SSSR, 27. března hraje v Paříži s Francií. Začátkem dubna se hrají dvě utkání kvalifikace pro Olympijský turnaj v Montrealu — 7. dubna v Lipsku s NDR, 14. dubna v Bratislavě s Rakouskem. Čtvrtfinále ME hrajeme se SSSR 24. dubna v Bratislavě, odveta je 22. května v SSSR. Podzimní sezónu zahájí ČSSR 6. října doma s Bulharskem, první kvalifikaci MS se Skotskem 13. října a 17. listopadu bude hrát s NSR u nich. Ještě přišla nabídka na letní měsíc sehrát zápas v Itálii s Juventusem Turín.

Třiadvacítka bude letos hrát v NDR, SSSR a doma s Bulharskem.

Jedenadvacítka hraje v současné době na mezinárodním turnaji v Iránu, v červnu ji čekají dvě utkání v NSR, na podzim v NDR. Doma by měla hrát s NDR, Bulharskem a SSSR.

Dorostenci, kteří se připravují na Turnaj UEFA, hráli na mezinárodním turnaji v Dušanbe — SSSR od 26. února do 5. března. Stěžejním bodem jara budou dvě kvalifikační utkání s Rumunskem, v Bukurešti 27. března, v ČSSR 14. dubna. Ta rozhodnou, zda budeme hrát koncem května v Maďarsku, kde začíná Turnaj UEFA, nekorunované ME dorostenců. V druhé části roku sehraje dorost ještě řadu přátelských utkání.

— — — — —

SONP KLADNO — SPARTA PRAHA 1:4

Branky: Rosický po přihrávce od Nevrlého, Jiras po proho zení od Nevrlého, Jiras po trestném kopu. Nevrlý; Svoboda za Kladno. V prvním finálovém utkání Českého poháru v kopané na Kladně byla jasně lepší Sparta.

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

Předehrávané střetnutí 23. kola z 12. března bylo hráno již 18. února mezi soupeři B-skupiny

SLOVAN BRATISLAVA — VSŽ KOŠICE 8:3

Branky: M. Šťastný 3, Miklošovič 2, Stanek, Haas, Molnár po jedné za Slovan; Smerčiak, Brunclík, Bačo po jedné.

Výsledky ze 23. kola I. ligy hokeje

DUKLA JIHLAVA — ZKL BRNO 2:5

Branky: Výborný, Jiří Holík po jedné za Jihlavu; Číhal 2, Nekola, Machač, Kunz po jedné. 1500 diváků.

KLADNO — PLZEŇ 7:3

Branky: Nový a E. Novák po 2, Kaberle, Křiváček a Skrbek po jedné; Huml, Ruprecht a Vrabec po jedné. Nahrávky: za Kladno Novák 3, Müller, Pospíšil, Sýkora, Kabrle a Nový; za Plzeň Ruprecht, Košan a Schejbal; 3600 diváků.

PARDUBICE — SPARTA 5:3

Branky: Bulis 2, B. Šťastný, Beránek, Novák; Holý 2, Honc za Spartu. Nahrávky: Martinec, Bezdíček, Haňka; Richter za Spartu. 10.000 diváků.

SLOVAN BRATISLAVA — LITVÍNOV 4:3

Branky: Haas, Žižka, Molnár, Miklošovič za Slovan; Bubla, Hlinka, Tarant. Nahrávky: Žižka 2, Mišovič, P. Šťastný; Hlinka 2. 1000 diváků.

INGSTAV BRNO — VSŽ KOŠICE 8:4

Branky: Poláček 2, Šetek 2, Bavor 2, Hájek, Salajka; Čapek, Faith, Šterbák, Bačo za Košice. Nahrávky: Šetek 4, Bavor 2, Janák, Stloukal; Brunclík 2, Čapek, I. Lukáč. 2000 diváků.

VŽKG VÍTKOVICE — ČESKÉ BUDĚJOVICE 5:7

Branky: Vůjtek 2, Kuřidým, Neuvirth, Kacíř za VŽKG; Pouzar 3, Kolar, Klabouch, Edelman, Pražák. Nahrávky: Černík, Lyčka; Klabouch, Kolar, Mařík, Šrámek. 2500 diváků.

Výsledky ze 24. kola I. hokejové ligy

KLADNO — PARDUBICE 1:5

Branky: Müller; Haňka 2, Martinec 2, B. Šťastný. Nahrávky: Vejvoda; Bulis 2, Panchártek, Sekera, Martinec. — 2861 platících diváků.

SPARTA — JIHLAVA 3:2

Branky: Kostka, Richter, Brdička; Novák, Výborný. Nahrávky: Brdička, Holý, Kostka, Honc; Jaroslav Holý, Suchý. — 8000 diváků.

PLZEŇ — ZKL BRNO 5:4

Branky: Ebermann, Ďuriš, Košan, Trachta, Kajkl; Černý 3, Pořízek za Brno. Nahrávky: Ruprecht 2, Sýkora, Bednář, Ebermann; Jelínek, Vojáček, Mráz, Kunz. 6000 diváků.

INGSTAV BRNO — ČESKÉ BUDĚJOVICE 0:2

Branky: Edelman, Mařík. — Nahrávky: Mařík. 3500 diváků.

LITVÍNOV — VŽKZ 6:2

Branky: Hlinka 3, Ulrych, Kokrment, Bubla; Keler, Vůjtek. Nahrávky: Bubla 3, Ulrych a Hlinka 2, Tarant; Kudela a Mec. — 1000 diváků.

KOŠICE — SLOVAN 4:3

Branky: Faith 2, Čapek, V. Lukáč; M. Šťastný 2, Warzecha. Nahrávky: Brunclík, J. Lukáč, Šterbák; P. Šťastný 2, Žižka.

TABULKA I. ligy hokeje po 24. kole

Skupina A

1.	Pardubice	38 bodů
2.	Kladno	32 bodů
3.	ZKL Brno	26 bodů
4.	Sparta	25 bodů
5.	Jihlava	25 bodů
6.	Plzeň	25 bodů

Skupina B

1.	Slovan Bratislava	25 bodů
2.	Košice	25 bodů
3.	Č. Budějovice	23 bodů
4.	VŽKG	20 bodů
5.	Litvínov	18 bodů
6.	Ingstav Brno	13 bodů

— — — — —

VII. MISTROVSTVÍ EVROPY ATLETŮ V MNICHOVSKÉ HALE

V NSR reprezentovali letos ČSSR títo závodníci: 50 m — Chebeň; 800 m — Kárský; 3000 m — Polák; 60 m překážek — Nádeníček a Čeřovský; výška — Malý, trojskok — Sasín; koule — Janoušek. — Ženy: 800 m — Čerchlánová; 60 m př. — Schönauerová; výška — Bradáčová, Karbanová, Mračnová; dálka — Nygrýnová.

Výsledky jsou následující:

50 m muži:

		čas
1.	Borzov (SSSR)	6,58
2.	Papageorgopoulos (Řecko)	6,67
3.	Petrov (Bulharsko)	6,70

Chebeň skončil v semifinále šestý za 6,67 — čs. rek.

3000 m muži:

1.	Sensburg (NSR)	8:01,6
2.	Zubrak (Polsko)	8:02,0
3.	Smedley (Anglie)	8:02.2
5.	Polák (ČSSR)	8:03,2

60 m př. muži:

1.	Mjasnikov (SSSR)	7,78
2.	Price (Anglie)	7,80
3.	Jankowski (Polsko)	7,92
4.	Čeřovský (ČSSR)	7,97

Čeřovského čtvrté místo je vůbec první úspěch čs. překážkářů a medaile mu unikla o půl desetiny sekundy.

Trojskok — muži:

1.	Sanějev (SSSR)	17,10
2.	Corbu (Rumunsko)	16,75
3.	Lamitié (Francie)	16,68
6.	Sasín (ČSSR)	16,36

Výška — muži:

1. Senjukov (SSSR)	222
2. Aletti (Francie)	219
3. Böller (NSR)	219
14. Malý (ČSSR)	210

Koule — muži:

1. Capes (Anglie)	20,64
2. Lochmann (NDR)	20,29
3. Baryšnikov (NSSR)	20,02
7. Janoušek (ČSSR)	18,99

50 m překl. — ženy:

1. Rabsztynová (Polsko)	7,96
2. Lebeděvová (SSSR)	8.08
3. Nowakowská (Polsko)	8,14

Schonauerová skončila v semifinále šestá s časem 8.68, což je nový čs. rekord.

800 m — ženy:

1. Šterevová (Bulharsko)	2:02.2
2. Tomovová (Bulharsko)	2:02,6
3. Kleinová (NSR)	2:03.2
6. Čerchlanová (ČSSR)	2:15.9

Výška — ženy:

1. Ackermannová (NDR)	192
2. Meyfarthová (NSR)	189
3. Karbanová (ČSSR)	189
4. Bradáčová (ČSSR)	186
7. Mračnová (ČSSR)	186

Dálka — ženy:

1. Alfejevová (SSSR)	664
2. Nygrýnová (ČSSR)	657 (čs. rekord)
3. Gapčenková (SSSR)	648

Koule — ženy:

1. Christovová (Bulharsko)	20,64
2. Kračevská (SSSR)	20,06
3. Schohknechtová (NDR)	19,36

V hale v San Diegu skočil Stones (NSA) do výšky 230 cm a tím vyrovnal svůj vlastní absolutní světový rekord. Tyčkař John Ripley vrátil halový světový rekord zpět do USA výkonem 558 cm. Další rekord vytvořila Lorna Fordeová na 500 y 1:03,4 a sprinteři Williams a Garpenborg (Švédsko) na 60 m časem 6,3. Na otevřeném stadiónu v Honolulu vytvořil světový rekord ve vrhu koulí na 21,85 m kalifornský student Terry Albritton.

Dr. JIŘÍ S. BENSON:

JE OHROŽENA ÚČINNOST NAŠÍ VÝZVĚDNÉ SLUŽBY

Mnohým přemýšlejícím Američanům se v poslední době zdálo, že vzniká organizované úsilí pro zničení účinnosti americké výzvědné služby. Různí vládní úředníci ve Washingtoně pronesli ostrá obvinění proti CIA a FBI: o jejich účasti na aféře Watergate, na různých vraždách a na všelijakých podvodných akcích uvnitř Spojených států. Když pak se usadil prach, rozvířený všemi těmito obviněními, ukázalo se, že sotva proti které činnosti našich orgánů výzvědné služby je možno vznést vážná obvinění. Pokud jsme mohli sami zjistit, dosud nikdo neobvinil ani jediného člena celé naší výzvědné služby, že by se dopustil některého zločinného záměru.

Návrh zákona S. 2893.

Senátní návrh zákona č. 2893, jehož definitivní titul bude "Intelligence Oversight Act of 1976", je sponsorován senátory Churchem, Hartem, Mondalem, Huddlestonem, Mathiasem, Schweikerem, Morganam a Hartem z Colorada. Byl připraven tak zvaným "Churchovým výborem", vyšetřujícím výzvědné operace Spojených států. Tímto zákonem by byl utvořen další stálý výbor U.S. senátu pro dohled na všechny výzvědné orgány naší země. Všichni Američané by měli věnovat tomuto návrhu svou pozornost a každý člen Kongresu by si jej měl pečlivě prostudovat. I někteří členové Churchova výboru pronesli proti některým částem tohoto zákona silné námitky. Podobný výbor by byl utvořen také v Domě representantů.

Je potřebný dozor?

Není pochyb o tom, že Kongres má vykonávat jakýsi dohled na všechny úseky federální vlády. Od dob presidenta Jiřího Washingtona existovala výzvědná služba v jakési formě a tradičně tato služba byla podřízena přímému dohledu výkonné moci, kde presidentu přísluší vrchní vedení. Hned po druhé světové válce byla založena služba CIA, jejímž úkolem je poskytovat presidentu stručné nezávislé informace o činnosti cizích mocností i jednotlivců, která má vztah k národní bezpečnosti Spojených států. Zákonem jí bylo zakázáno dohlížet na domácí záležitosti, leda vyžaduje-li to národní bezpečnost. Když se Organizace spojených národů usídlila v New Yorku a naše hranice byly otevřeny téměř neomezenému přílivu příslušníků cizích zemí, pro zajištění národní bezpečnosti už nestačilo znát to, co cizí špioni osnují v cizích zemích, nýbrž také bylo potřebí vědět, co dělají v naší zemi. Je nutno přiznat, že problémy, vztahující se k naší národní bezpečnosti a k výzvědným službám, potřebným k jejímu zajištění, jsou v některých dobách nemálo spletité.

V každém případě dnes existuje šest kongresních výboru, majících za úkol vykonávat dohled na naši výzvědnou službu. Jsou to výbory branné služby, zahraničních vztahů a soudnictví v obou komorách Kongresu. Jedna věc je jistá: v době před zahájením vyšetřování činnosti naší výzvědné služby nebyly vyzrazeny téměř žádné informace, vitální pro naši národní bezpečnost; od začátku těchto vyšetřování však už sotva existují některé důležité informace, které zůstaly tajnými.

Nové výbory s novou pravomocí.

Novým návrhem zákona se neruší šest existujících výborů, nýbrž navíc se ještě zakládají dva další super-výbory s neomezenou pravomocí. Tyto nové výbory budou vědět o všem, co výzvědné orgány naší vlády budou činit i co plánují vykonat. Budou moci odhalit veřejnosti cokoliv, kdykoliv se jim uzdá, že to je ve veřejném zájmu, a to se svolením presidenta anebo i bez jeho svolení. Z tohoto důvodu byly o tomto návrhu proneseny protichůdné názory. Není-li možno v dnešní době šesti dohlížejících kongresních výboru zabránit tomu, aby se nevyzradily důležité informace, vztahující se k naší národní bezpečnosti, tím méně to bude možno zajistit, budou-li založeny dva další dohlížející výbory. A je-li pravdivé tvrzení, že několik kongresních výborů bylo infiltrováno ruskými agenty, pak se Rusko dozví všechna naše důležitá tajemství, budou-li známa členům obou nových výborů.

Myslím, že spíše bychom měli snížit počet kongresních výborů, majících právo dohledu na naši tajnou výzvědnou službu, než abychom jejich počet ještě zvyšovali.

Matematický koutek

Odpověď na příklad č. 5 z minulého čísla:

Uvažujme takto: Jestliže by nezůstal ani jedna ovce v dvojřadu, trojřadu, čtyřřadu, pětiřadu a šestiřadu, šlo by o **společný násobek** těchto čísle. Tudíž nejmenší je: n (2, 3, 4, 5, 6) = 60.

Další násobky jsou: 60, 120, 180, 240, 300 . . . .

Hledejme mezi čísly 61, 121, 181, 241, 301, číslo dělitelné sedmi.

Naší úloze vyhovuje číslo **301**. Tolik měl tedy pasák ovcí: méně než 500 a v sedmistripu žádná z nich nezbývala sama.

* * *

Příklad č. 6: Násobte svůj věk dvěma, přičtěte 5, součet opět vynásobte pěti a řekněte mi výsledek. Po udání vámi vypočteného čísla řeknu vám váš správný věk. Umíte vysvětlit jak počítám?

ODVÁŽLIVÝ KAJAKÁŘ

U města Schaffenhausen ve Švýcarsku protéká řeka Rýn nebezpečným skalním vodopádem. To však neznáte kajakáře! Ti právě taková nebezpečná místa vyhledávají.

Na našem obrázku student Josef Hanulík, uprchlík z Československa, jakmile se dověděl, že tímto vodopádem dosud nikdo nikdy v kajaku neprojel, pustil se do tréningu a prozkoumávání celé říční vodopádové úžlabiny. Nakonec se mu vše podařilo, ale když bez pohromy dopaádloval k břehu pod vodopádem, vděčně prohlásil: "Po druhé bych to už ale neděkal!"

SVAZ SVOBODNÝCH ČESKOSLOVENSKÝCH SPORTOVCŮ ODBOČKA CHICAGO

SRDEČNĚ ZVE NA

DVANÁCTÝ TANEČNÍ SPOLEČENSKÝ VEČER

V programu vystoupí taneční skupina "JUMP"

V SOBOTU, 13. BŘEZNA, 1976

SÁL OLYMPIC BUDOVY OLYMPIC

začátek v 8:30 večer

vstupné $3.50

Ing. Eduard Dellin:

ORIENTACE NAŠEHO U.S. ZEMĚDĚLSTVÍ

Při oslavách našeho amerického dvoustého výročí státní nezávislosti bude vzpomínáno pionýrů, kteří vlast americkou budovali. Mnozí z nich jeli dlouhé dny i na "divoký západ", a cestu si museli často probojovat. Když přijeli, začínali opravdu od piky a z ničeho. Svěřenou půdu museli sami teprve mýtit, vyklesťovat a zbavovat kamení. Těmto pionýrům stačilo k životu velmi málo. Mezi zemědělskými pionýry bylo i mnoho našich krajanů, kteří se usadili v Nebrasce, Texasu, v severní a jižní Dakotě, Iowě, Minnesotě. Jejich potomci, dokonce i ve čtvrté generaci, mluví dodnes dobře česky a nezapomínají na vlast svých předků, která je opět v cizím područí.

Ve dvacátém století začal však ve větším rozsahu i ve Spojených státech útěk z venkova do měst. Byl výrazný zejména po 2. světové válce, kdy menší zemědělci opouštěli své farmy a plocha sousedních farem rostla. Teprve v několika posledních letech tento úbytek rodinných farem na americkém venkově začal klesat, anebo se v některých krajích úplně zastavil, protože někteří Američané, znechuceni, unavení životem velkoměsta, se uchýlili na venkov a vrátili se k půdě, kterou sami obdělávají. Tak se úbytek malých a středních farem na americkém středovýchodě a středozápadě zastavil asi na 2.7%, ale z amerického jihu neprestává stěhování černochů do severních měst, takže jejich útěk z jižních zemědělských krajů se dnes odhaduje na 10.8%. Jen v zelinářsko-zahradnických oblastech v západních státech přibylo kolem 12% obyvatel, pracujících v zemědělství, protože v těchto pěstitelských oborech je i při mechanizaci daleko větší potřeba pracovních sil než v jiných odvětvích zemědělství.

"Pionýrského ducha" Ameriky si však ze všech dnešních jejích obyvatel uchoval právě americký farmář. Jeho láska k rodinné hroudě, skropené vlastním potem, mu pomohla v minulosti a nejednou i v přítomnosti vytrvat v pracovním napětí a vítězit nad každodenními obtížemi. Vždyť zemědělská politika naší federální vlády se často měnila, a to nikoliv vždycky ku prospěchu našich farmářů. Naopak, často brzdila podnikavost. Americký farmář vždycky hledal a zkoušel: nové druhy plodin i dobytka, zlepšoval si stroje, zkoušel nová hnojiva, metody a organizaci práce, pátral po nejvýnosnějším druhu osiva, křížil druhy plodin i dobytka, zavodňoval odvodňoval svá pole a hledal nejúrodnější lány pro vyzkoušenou specializaci obilnin. Pátral po nových trzích, zlepšoval výkrm dobytka i drůbeže, vynalézal nejpraktičtější uskladnění úrody i píce. Neúnavná práce amerického farmáře přinesla neslýchané výsledky a byla nebem požehnána.

Snad v žádné jiné zemi na světě se nepodařilo vypěstovat zemědělcům tolik plodů země jako moudře a samostatně hospodařícímu americkému a kanadskému farmáři. Z jeho práce má dnes prospěch nejen všechno obyvatelstvo naší země, ale všechny státy, s nimiž Amerika obchoduje, a samozřejmě i neúrodou postižené krajiny, jimž Amerika vždy štědře rozdává.

Avšak americký farmář byl dosti dlouhou dobu diskriminován. V každém jiném oboru mohli Američané vyrábět co dovedli a kolik toho uměli prodat. Neomezeně mohli svou výrobu rozšiřovat, jen farmáři to dovolené nebylo. Naše vláda neuměla propagovat vývoz farmářských výrobků, ačkoliv jich byl po 2. světové válce veliký nedostatek v celém světě. Velká plechová skladiště (bins) "zdobila" na americkém venkově okraj každé větší silnice a uskladňování i ošetřování nepoužitých obilních zásob stály americké poplatníky miliony dolarů ročně. Aby naše vláda tyto výdaje snížila, kongres odhlasoval "odměnu" farmářům za neobdělanou a neosetou půdu. Jen v některých případech toto řešení pomohlo malým a starým farmám. Největší prospěch z něho měli spekulanti z velikých, akciových společností. Skutečného farmáře, který má svou půdu a svou americkou vlast upřímně rád, takováto "podpora" na udržení cen zemědělských výrobků na určité hranici nemohla nikdy plně uspokojit a udělat šťastným.

Největší americká organizace zemědělců "Farm Bureau" byla jediná, která nesouhlasila s federální regulací osevu a byla proti vládním podporám za neoseté lány polí. Tato organizace se domohla svým postojem takového vlivu, že navazovala přímé styky s obchodníky ve státech, které už kupovaly americké zemědělské výrobky. Dokonce poslala do těch států své odborníky, aby na příslušných místech předváděli výživnou výtečnost a možnost spotřeby tuků, olejů, sojových bobů a moučky. Sami jsme měli příležitost se o tom přesvědčit na př. v Japonsku. Tomu se říká práce a propagace pro svoji vlast!

Následující čísla ukazují, jak rychle se vyvíjel vývoz obilovin z USA do světa: v letech

1934/38 vyvezlo se jen 5 milionů tun zrnin
48/52: — 23 milionů tun zrnin
60: — 39 milionů tun zrnin
66: — 59 milionů tun zrnin
72: — 54 milionů tun zrnin

Od toho roku se staly US zemědělské přebytky podstatnou částí amerického exportu. To změnilo značně vliv zemědělství na celé US hospodářství, na politický a sociální život, zvýšil se americký blahobyt a pozměnilo to postavení USA ve světě.

V r. 1975 se vyvezlo celkem za 23 bilionů dolarů zemědělských výrobků. Přesto, že se dovezlo (někdy zbytečně luxusního) zemědělského zboží za 12 bilionů dolarů, je zemědělské aktivum v US obchodní bilanci plných 11 bilionů dolarů! Tato položka zachránila US před pasivní bilancí. Kdo to ví a kdo to uzná?! Zásluhu za to má náš americký farmář!

Omezení orné půdy a vyplácení podpor za neobdělanou půdu bylo zrušeno za presidenta Nixona a tajemníka zemědělství Earla Butze. Znamenalo to velkou vzpruhu pro snaživé farmáře, kteří také ze 71% hlasovali pro toto řešení.

Hodnota US zemědělství již v r. 1973 byla 350 bilionů dolarů, což byly ⅔ hodnot všech US korporací! US farmáři vyráběli vždy co nejhospodárněji a nejlevněji. Podle statistiky z r. 1973 spotřebovala průměrná 4-členná rodina v US na jídlo 17.6% příjmu, v Kanadě a v Austrálii 20%, v záp. Evropě 22-30%, v zemích za železnou oponou 40-54% a ve vývojových zemích plných 60% příjmu (pokud jaký měli).

Výkyvy ve volném hospodářství ovšem budou, ale rozumní lidé je překonají. Když v r. 1974 při menší úrodě zrnin cena obilí stoupla, omezil ze stav dobytka, krmeného kukuřicí, a bylo více masa z dobytka vykrmeného jen na pastvinách. (V Austrálii a v Argentině je to jediný způsob výkrmu.) Ceny dobytka vlivem inflace sice stouply, ale zvyšoval se i příjem konsumentů a ti žádali to nejlepší maso. Zákon poptávky a nabídky se zase uplatnil a ceny vyrovnal.

Velkým propagátorem hospodářství farmářů je kromě Farm Bureau, Earl Butz, selský syn, který dnes je sekretářem zemědělství a profesorem ekonomie na Purdue universitě.

Propaguje zvýšenou výrobu i rozumné ceny potravin a propaguje odbyt po celém světě. Chce zisk, pokrok i jistotu v zemědělské výrobě. Jen zrušení zemědělských podpor ušetřilo US vládě ročně aspoň 4 biliony dolarů! Někteří senátoři kritisují Butze, ale v duchu se za něj jistě i modlí, protože jim umožnil další návrhy na Welfare pro pohodlné i nešťastné lidi, neboť US zemědělství se postavilo na vlastní nohy a podpory — až na vyjimky — nechce. Butz rozumí farmářským problémům a mluví řečí farmáře.

Dobré úrody posledních 4 let prospěly tedy celé naší zemi, farmářům i konsumentům. Inflací podložené stoupající ceny nezbytných strojů, hnojiv, chemikálií i staveb podstatně zvýšily farmářovu režii. Avšak platy i ceny potravin stoupají v ostatních svobodných zemích rychleji, než v USA. Dobří farmáři vydělávají a konsumenti vybírají zboží podle cen. Zásoby jsou náležité. Při většině dnešních cen netřeba vládních podpor. Volný trh opanoval zemědělské pracoviště i tržní bojiště o ceny. Doufejme, že vláda i Kongres budou držet inflaci pod kontrolou, a že i jiné hospodářské podmínky umožní prosperitu rodinných farem. Tím ustálí i základnu pro zlepšenou ekonomickou situaci US v třetím století trvání demokracie a svobody.

Letos už třetí rok sejí US farmáři plně podle svobodného rozhodnutí, a nikoliv tak, jak dříve bylo nařizováno státní byrokracií. To nechme Sovětům! Tam, podle komunistických pravidel, tomu tak má být "věčně".

Dr. Jaroslav Navrátil:

HLAD LIDSTVA

Konejme včasné přípravy na 41. Mezinárodní eucharistický kongres, který se koná ve dnech 1.-8. srpna 1976 ve Philadelphii, Pa.

Vedení tohoto kongresu důvodně vytýčilo jako stanovisko k přítomné době požadavek ukončení hladu v celém světě.

Být obětí hladu a být původcem hladu jiných — jsou dva odlišné pojmy jak co do motivů vzniku, tak pokud se týče následků.

"Běda tomu, z koho pohoršení vzešlo!" To jsou slova Kristova. Nesmírný problém jako je dnešní rozsah hladu ve světě a s ním souvisící zjevy nespravedlnosti, předstírání a zamlčování pravdy — (to vše dnes spolu souvisí jako lež a násilí, které nemají obdoby v minulosti) — nevznikly dnes nebo včera. Dospělo se k nim nikoliv náhodou, ale po dlouhém a plánovaném vývoji předchozím.

Hlad ve světě je problém celosvětový.

Minulou neděli vyzvaly nejen římsko-katolická církev, ale také veškeré denominace protestantské — své příslušníky a návštěvníky služeb Božích, aby psali svým zástupcům v Kongresu ve Washingtoně, žádajíce urychlené projednání již před rokem podané osnovy resoluce o právu každého člověka kdekoliv na světě na poskytnutí výživy, protože je to právo, jež všem živým lidským bytostem propůjčil sám Bůh. V odůvodnění závažnosti tohoto kroku se píše, že v přítomné době trpí přes 450 milionů lidí na světě hladem. Tím jsou ohroženi na životě a zdraví.

Jeho řešení je věcí křesťanské spravedlnosti.

Je všeobecně známo, že v případě nedostatku proteinu ve výživě celého národa jsou jeho příslušníci vždy v další generaci menší, že děti, trpící tímže nedostatkem se stávají imbecilní, protože mozek potřebuje k vývinu čistý protein. Jeho nedostatek ve výživě způsobuje tragické následky pro celý národ po mnoho generací.

Naléhavost problému takové důležitosti pro všechny lidi zvýšila konference amer. katolických biskupů tím, že rozhodla, aby všichni katolíci a s nimi i mnozí protestanti sledovali myšlenku ochrany i života klíčícího. Dožadují se zrušení zákona o volném a beztrestném vyhnání plodu. Tatáž konference se usnesla na požadavku vyvíjeti úsilí na dosažení úplné zaměstnanosti všech, kdo pracovat mohou a chtějí. Křesťanská veřejnost musí k těmto problémům zaujmouti stanovisko, protože je to věcí křesťanské spravedlnosti.

Věhlasný profesor trestního práva, Cesare Lombroso, už v minulém století srovnával statistická data poprav v jednotlivých zemích, kde tyto statistiky byly uvedeny, s cenou žita v uvedených zemích. V některých zemích provedl toto srovnání za dobu předchozích 150 let. Z tohoto srovnání vyšlo na jevo, že kdykoliv stoupla v kterékoliv zemi cena žita, v téže době stoupl o přibližně stejné procento v téže zemi i počet poprav.

Má tedy důvod vzniku zla a porušení práva nápadně shodného jmenovatele.

Trochu teorie národního hospodářství.

Dr. Karel Engliš, universitní profesor, největší čs. národohospodář se světovým vědeckým věhlasem, napsal toto: "Nerovnoměrné rozdělení vlastnictví půdy nevzniklo za doby hospodářské svobody, nýbrž v dobách minulých. Soukromé vlastnictví — při účelném rozdělení půdy — působí k intensivnější výrobě a vzniklo z dřívějšího kolektivního vlastnictví. Je i u nás známo, že velkostatky vylidňují celé kraje."

"Avšak úplná svoboda vlastnictví půdy nevede podle zkušenosti k vytvoření nejhospodárnějších objektů a k nejlepšímu využití půdy! Z toho je zřejmo, že instituce soukromého vlastnictví je sice zdravá, ale má své závazky k společnosti. Když se nevyrábí tolik, kolik by bylo možno a kolik je třeba, má společnost právo k obraně.

V dějinách lidstva však obyčejně nebyla problémem výroba, ale distribuce výsledků výroby, tedy distribuce národního důchodu.

Dokud v Rusku vyráběl chleba jen mužík s potahem, který měl jen na šiji jho, svět se třásl při pomyšlení, jak veliká kvanta ruského zrna z nadcházející sklizně budou vržena na světový trh, nechráněný tehdy žádným clem. A přitom na farmách ruských ležely stohy obilí, svezených do stohů ve snopech a nevymlácených ani za 10 let.

(Pokračování na str. 13.)

K. V. RAIS:

VNOUČE

"No, je v studánce — — Ale toho chlapce přivezl, kluk je jako koňadra, malý, ale ramenáč, a kouká taky jako žihavka, je do rodu," vraceje se, zdlouha, mazlavě vypravoval.

Malivánek přehodil pravou nohu přes levou.

"Budeš mít radost, povídám ti; to naše, jako synovo, je proti němu pápěrka, a dost to krmim, ale rod je — jakoby nic — fifífi —"

Malivánek se zatřásl, přehodil levou přes pravou a svítivé oči ještě více přivřel.

"Já myslil, že už ho máte doma; no, ještě by tam tetka mohla dojít," klidně, slovo za slovem vedl svou chalupník.

"Co mi tu pořád zvoniš — já vejbor nejsem a nepletu se do ničeho —" vstávaje, prudčeji zařezal Malivánek.

Škutina sešpulil rty a stranou tiše zahvízdal.

"Co povídám — o tom vašem hochovi povídám, že je jako boucek, jen se hrabe, člověk by ani nevěřil, že — ale vždyt' to naše máma už vaší kmotře —"

"O to at' se stará, kdo má kdy, — dobrou noc!" a baráčník na souseda nepohleděv, napodiv rychle uháněl do baráku.

Škutina stál chvilku jak omámem: ústa měl sešpulena a hleděl k rohu, za nímž baráčník zmizel.

"Fifífifi —," šeptem zahvízdal a také pálil domů, —

Tetka Malivánková té noci nespala a pořád byla s dcerami . . .

Staří, Frantinu, měla před devíti lety v Praze na nádraží ve službě; holka se tam seznámila s mladým hlídačem a vzali se. Malivánkovi dali dceři, co do hospodářství potřebovala, a mladí manželé brzy potom dostali službu u Nymburku a přestěhovali se tam do maličké strážnice u dráhy. Někdy za čas psali, a když měli první dítě, zvali na křtiny; ale nikomu nenapadlo jeti.

Po nějakých dvou letech Frantina psala, že by v Nymburce na nádraží bylo u pánů místo pro sestru Lojzku, chce-li, aby přijela.

Když to matka tatíkovi hlásila, odsekl: "At' dělá, jak chce!"

Byl už takový, že se kale nestaral; ale matka byla jiná, ta se bála, že bez dcery bude v baráku smutno, a myslila si, že je-li už jedna ve světě, může být druhá doma.

Lojzka však byla po cizině splašena, doma zůstat se jí nechtělo, snad proto, že byla v baráku pořád jako na provázku; nedala, až jí matka pustila.

Baráčník bývał vždycky nemluva a jako sršeň, ale když se ženou osaměl, teprve zpaličatěl: měl v sobě pal, že dcery jen tak odešly, jako by šly do Paky na pout', a že si ve světě chválily. Jaktěživ se s nimi nemazlil, tuze vlídných slov k nim nepromluvil, neřekl jim ani jednou, aby zůstaly doma, — ale neměly chodit! On zamlada taky nešel!

Vždycky asi po dvou měsících přišlo od Lojzky psaníčko, které matka párdvacetkrát přeříkala, ale tatík sotva je přehlédl. Když žena o tom začínala, přisvědčoval, ale řeči nerozpřádal.

Tu najednou Frantina psala, že je Lojzka z Nymburka pryč, že jí paní vyhnala, protože se tuze chytala mladého aspiranta; tázala se, je-li sestra doma, a hubovala, že si od ní tu hanbu nezasloužila. "At' si, blázen, nemysli, když je trochu hezká, že roste pro pána; já jsem horší nebyla a mám taky jen nádenika!" stálo v psaní.

Ale Lojzka doma nebyla.

Malivánková se tenkrát celé noci promodlila, dceru čekala, ale marně.

Teprve asi po měsíci pověděla o tom tatíkovi.

Poslouchal, jen se přitom krčil, ale neřekl jediného slova. Vyšel ven, sedl na svůj uhelník, bulil jedním proudem a spat šel tuze pozdě.

Nehuboval — ale leckdy stranou pozoroval ženu, že se nějak sesychá . . .

Lojzka se ozvala až po nějakém měsíci; psala z Prahy, z temného domu, v němž světlo světa spatřují robata, jichž se rodiče odříkají.

Tenkrát Malivánek vybuchl: "Hrom by mne musel zabít, kdybych psal. Já ji z domu nehnal — at' si teď dělá paní!"

Lojzka zapadla ve světě širokém jako kámen v moři hlubokém . . .

Teprve asi po dvou letech přišlo na obec psaní z města někde za Prahou, že tam služebná Alojsie Malivánková umřela.

Mámy zbyla trápením sotva polovička a tatík, třebaže nikdo od něho slova hněvu nebo stesku neslyšel, hrbil se a ta vlasatá tvrdá hlava zapadla hodně mezi ramena.

Tentkrát kmotr Škutina říkal po vsi, že je sic Malivánek křemínek jako býval jeho tatík a ten celý rod, ale že když se křeše, okřeše se přec.

Když i potom Frantina v každém psaní na Lojzku přidávala a napomínala rodiče, aby cizí dítě, kdyby přišlo, nebrali a jí neokrádali, že bezetoho při těch dětech neví kam s hlavou, tatík jednou celou neděli seděl nad listem papíru a komponoval jí odpověď. Už se smrákalo, když jí velkým švabachem napisoval: "Poslouchej, Francka, my jsme tvou sestru z domu neposílali, my jí nelákali, mohla tu být ještě. Co pořád o tom dítěti? Nebuj se, že ti někdo vezme, co ti patří, ale čekej, až nás zahrabou: jí taky dřív nic nedostal. To je pravda, dvě dcery jsme měli, ale ty tátu a mámu neměly v srdci žádná. Teď už máme jen jednu, o druhou jsme přišli!"

Léta ubíhala. Malivánek dřel jako dřív, doma mlčel leda o práci, a panímáma zvykla všecko hoře chovat v sobě; k lidem byla skoro jako tatík.

Až tu po letech přišel přestavený se zprávou, že se má obec ujmouti šestiletého dítěte po Alojsii Malivánkové, příslušné do Doleni

Starý poslouchal, poslouchal, ale chvíli ani muk; až potom se najednou rozkřikl: "Co to chodíte povídat mně, vy jste obec, a ne jí, mně jedna dcera umřela, druhá je u Nymburka, tak co!" A jen kousal.

Panímáma Malivánková celou tu noc o tom rozjímala a znovu prociťovala dlouholetý žal

Když tatík ráno odcházel do práce, stoje u dveří řekl přísně: "To ti povídám, at' mi k představeným ani nepáchneš!"

Nepáchla tam, ale skoro celé dopoledne hleděla modravým vzduchem přes náves a topolovým sadem k představeného půlstatku, o jehož žluté trámy a bílou mazanici se opíralo sršící slunce.

Odpoledne přiklapal soused Škutina, a nohy maje prohnuty, dořenku v levačce, ptal se:

"Tak jste ho viděla?"

Zavrtěla hlavou.

"No, povídala máma, že je celý kmotr — hlava i nohy — —"

"I je to trápení, je to trápení s dětmi," povzdychla.

"Byl tam někde za Prahou a podle všeho mu nebylo zle, jen kyne; a povídal představený, že když jeli na té železnici, kdo jel, byl by kluka nepal — housky, marcipán, maso, no, divné mlsy — jakoby nic — "

"Je to všecko, kmotře, neštěstí," odpověděla smutně a pokřižila suchými ramenama, "někdy se tátovi ani nedivím!"

"No, je to dítě, její je, tak co? Vite, kmotra, když tak večer lážem, tak o tom — fifífi — Ale povídám, vaše Lojzka musela k ní jít chudák, ta musela bejt velkej chudák!" a Škutina všemocným přeházel světnici.

"Vždyt' víte, co já se nanařikala!"

Dvakráte vážně celým tělem přikývał

"Když on je ten váš skrček pořád jako ježek! Co měla ta holka doma? Mámu měla, ale tátu skoro ne — Pán Bůh sám mu rozumí. Tak šla — jakoby nic — ale já mu to pořádně —"

"Prosim vás, kmotříčko, nic neříkejte, už to není nic platno, bylo by dopuštění —"

"Ipn, tak at' si hocha vezme ponocná, at' si ho vezme, má dva, bude mít třetího, at' je ten malý Malivánek u ponocných a je konec — jakoby nic!"

Byla tehdy brzy pln vesnice, že se od Malivánku jeden ani druhý na dceřino dítě podívat nešli a že bude muset k cizím lidem. Ale měli te víc za zlé panímámě, jež zatím doma chodila jako na břitvách.

Malivánek po čtyři dni ani do zahrádky nevešel a na uhelník jako by byl zapomněl; proto si ho Škutina ve čtvrtek večer schválně vyčíhal.

"Už je ani neznám," povídal mu u branky a velké oči zas upřel do tváře.

"Nemusíš litovat."

"Ty žihavko jedna, žihavkatá! Cizí lidé se mu za pár grošů o vnouče starají, a sám se ani podívat nejde!"

"Kdybys ty se staral o svůj kožich."

"Fi — fifífi — hoch je, jako by ti z oka vypadl, zrovna takový buňáč, taková zámora malá — ale kdepak ty víš, co jsou děti, tys to jakživ nevěděl! Podruh to vi, ty ne, a jsi baráčník."

Malivánek se ještě více ohnul a rty mu zamlaskaly.

"Kdybys byl měl holku rád, nemusela do světa, tak ji nechá cizím lidem zakopat a ještě si myslí —"

"Jdi spát!" zavrčel baráčník.

"Na tebe tak bude někdo vzpomínat! Máma aspoň vyhlíží přes náves, aspoň pár jablek po mně vnoučeti poslala, ale ty jsi pořád jako baroun, myslíš bůhvíco! Je to krása, dědek a vnouče jsou si naproti a jeden o druhém neví. — Hoch vzpomíná na cizí lidi, dva dni po nich plakal, a tuhle dědek jen tu zemi reje, ale s lidmi jakoby nic. Jakoby nic! No, ty budeš Bohu zodpovídat a na tebe taky někdo vzpomene!"

Škutina nekázal, ale mluvil tahavě a trošku se vysmíval. Konec řeči pravil do prázdna; Malivánek nedav ani dobrou noc, byl již v chalupě.

Doma poseděl za stolem a tuze dýmal. Panímáma dělala, jako by se o nic nejednalo, a teprv když lezla pod peřinu, povídala ledabylo: "Tak na toho hocha u představených přec bude počítat!"

Hleděl do kouta ke kamnům a nevšímal si.

Pokračování

HLAD LIDSTVA

(Pokračování ze str. 12.)

Prozíravost amerických státníků — pionýrů.

Když USA přijaly jako zákon "Homestead Act," navržený Thomas Jeffersonem, miliony rodin imigrantů dostaly půdu. Šestnáct rodin bylo vždy usídleno na čtverečné míli. Tyto rodiny čistily prales, kultivovaly půdu a nedlouho na to s vynalezenými stroji parními, oracími, pak i sklizecími, vyrobili nesmírná kvanta obilnin. Železniční kolej a lodní šroub vrhly toto zrní na evropský trh, který se roku 1870 zhroutil, protože nebyl chráněn clem. Miliony evropských rodin byly připraveny o půdu dražbou. Emigrace v milionech do nových kontinentů se stala jedinou jejich záchranou.

V Rusku, jež má dnes tentýž počet obyvatel jak roku 1917, nutný dovoz zrna letos dosáhl přes 30 milionů tun. Naše stará vlast, která v době I. republiky vyvážela cukr, slad, chmel vykrmený dobytek, dřevo, semena travní, zeleninová a jetelová, není dnes s to vyrobiti potřebné zrno ani pro sebe. A při tom ČSR skončila roku 1937 zdárně pokusy pro pěstování havlyn, rýže a soji na svém území.

Není tedy problémem veliký pozemek a veliké stádo, aby byl dosažen levný chleba pro všechny, ale běží o poměr člověka k půdě a k národní pospolitosti. Je-li zdravý, tvoří divy. Statistiky dokazují, že První čsl. republika v letech 1918-1938 byla místem nejlevnějšího chleba v celé Evropě. Čísla mluví řečí jasnou.

Když Churchill letěl na podzim r. 1943 na poradu se Stalinem přes bojiště Stalingradu, projevil úžas nad tím, jakého zničení zažilo toto město. Stalin poznamenal: "Desetkrát krvavější a strašnější byla má bitva s ukrajinským mužikem o jeho rodnou zem."

Problémy, o nichž jsme se zmínili, zesilují na důležitosti problém hladu v celém světě (450 milionů lidí — dle výpočtu a zjištění OSN). Tito lidé jsou hladem ohroženi na životě a zdraví. Toto je dnes centrální problém lidstva, který už nesnese odkladu.

Na to budeme myslet a o požehnání Boží pokorně i společně aby zdravě myslíc, budeme prosit, až půjdeme v procesí, vedeni Svatým Otcem Pavlem VI., s Nejsvětější Svátostí oltářní ve Filadelfii, aby křesťanští státníci po celém světě dali hlavy dohromady a odvážně přikročili k spravedlivému řešení sociálních problémů ve světě. Jen tak přemůžeme komunismus.

VOICE OF THE NATION

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

1850 — 1920

By JOSEPH CADA

(Continued from last issue)

At Algoma he worked for several years on beautifying the church walls and ceiling. While working, he discovered a helper in a local farmer, one Joseph Svoboda. The artistic inclinations of the latter and his skill in carving ultimately helped to establish him as one of the foremost church decorators in the Midwest. He specialized in building wooden altars in the Gothis style, which gave the simple churches a touch of grandeur and dignity. His firm at Kewaunee offered its services to Bohemian-American parishes and churches through the almanacs and Catholic press until recent times.

The clergy constituted an important segment of the Czech intelligentsia, residing in the United States from 1860 to 1880. The migration of Czech intellectuals and professionals to America fell into a general pattern of the immigration of that time. The writer, I. J. Hourwich, quoting the "Reports of the Immigration and Abstract of the Statistical Review of Immigration to the United States," lists the percentages of immigrant professionals at .8% for 1861 to 1870 and 1.4% for 1871 to 1880. The Czech clergy were, therefore, that minute fraction of the social class upon who the direction of Bohemian-American cultural life depended. Indeed, they not only worked culturally among their own people but many of them at one time or another held pastorates or helped in German, Polish, or Irish-American areas. Father Francis Šimonik well illustrated the versatility of the Czech clergy of his day. He held a pastorate in several Czech and non-Czech parishes of Wisconsin and Minnesota from 1877 to 1890, then labored under pioneer conditions among non-Czechs in Oregon and Washington, served as an army chaplain in the Spanish-American War, and finished his ministry among the Catholic Slovaks of Pennsylvania and New York.

The social and cultural leadership of the Czech clergy in their own parishes was, of course, directed to such matters as the building of parochial schools and maintaining social as well as spiritual unity among the adults entrusted to them. The means of reaching the second goal depended on the successful institution of reading circles, cultivation of accepted standards of church music, organization of dramatic clubs, and preservation of aspects of European life by the continuation of various traditional religious practices. In the early years these activities were quite modest. Still, they served as precedents for a rich social and fraternal as well as spiritual life, which was to unfold in the Czech-American community after 1890.

The Bohemians in America were privileged to enjoy the ministrations of forty-four Czech pioneer priests from 1854 to 1879. The following list includes their names, the dates on which they assumed their ministry and the first principal seat of their activity. Listed alphabetically they are;

Anthony Ambrož, 1875, Protivin, Iowa;

J. F. Antl, 1869, Illinois and Indiana missions;

George Beránek, 1869, Cleveland;

John Blaschke, 1877, Olean, Nebraska;

Francis Bobal, 1872, Omaha and Nebraska missions;

Francis Chmelař, 1866, Cedar Rapids, Iowa;

Joseph Chromčik, 1872, Fayetteville, Texas;

Adalbert Cipín, 1873, Carlton, Wisconsin;

William Čoka, 1871, Chicago;

Joseph Gartner, 1871, Milwaukee, Wisconsin;

Joseph Hessoun, 1865, Saint Louis;

John Hojda, 1879, Baltimore, Maryland;

Anthony Hynek, 1874, Allegheny, Pennsylvania;

Nepomuk Jaeger, O.S.B., 1875 Allegheny, Pa., Chicago, 1885;

Wenceslaus Kočárník, O.S.B., 1874, Omaha, Nebraska;

Joseph M. Koudelka, 1875, (later Bishop), Cleveland, O.;

Anthony Krásný, 1858, Cleveland, Ohio;

Joseph Křížek, 1875, Tabor, South Dakota;

John Kroutil, 1857, Spillville, Iowa;

Gelasius Kuba, 1872, Milwaukee, Wisconsin;

Augustin Lang, 1877, New Prague, Minnesota;

Henry Lipowský, 1854, Saint Louis, Missouri;

Joseph Malý, 1854, Rome, New York and Wisconsin;

Peter Malý, 1859, New Prague, Minnesota;

Gedeon Mazánek, 1870, Greenstreet Mission, Wisconsin;

Francis Mikta, 1866, Spillville Iowa;

Joseph Molitor, 1866, Chicago;

Francis Přibyl, 1873, New Prague, Minnesota;

Honorat Povolný, 1868, New Prague, Minnesota;

Wenceslaus Řepiš, 1875, Kellnersville, Wisconsin;

Joseph Rozsevač, 1879, St. Louis, Missouri;

Francis Šimoník, 1877, Heidelberg, Minnesota;

Adolph Spaček, 1862, Spillville, Iowa;

Tobias Spunar, 1874, Milwaukee, Wisconsin;

Leo Suchý, O.F.M., 1873, La Crosse, Wisconsin;

Francis Šulák, S.J., 1865, St. Louis, Missouri;

Francis Tichý, 1874, Detroit, Mich., and Minnesota;

Wenceslaus Tílek, 1870, Detroit, Michigan;

Francis Trojan, 1857, Saint Louis, Missouri;

Anthony Urban, 1865, Spillville, Iowa;

Valentine Vacula, 1870, Baltimore, Maryland;

John E. Videňka, 1871, Allegheny, Pennsylvania;

Francis Žák, 1873, San Antonio, Texas, missions;

John Zlebčík, 1869, Iowa missions.

The fact that the Czechs established Saint John's parish in Saint Louis during the first three years of their settlement is a fascinating but misleading one. Its fascination derives from the overt demonstration of deep religious sentiment which prompted the early Bohemian settlers to include the Church as an integral part of their Czech-American culture. The misleading element of St. John's foundation is, however, revealed in the subsequent history of the Saint Louis Bohemian group and even more so in the nature of things spiritual in the Bohemian communities established in the 1860's and 1870's. The course of Czech-American parish organization was indeed not a progressive one, keeping pace with the growth of settlements in the States, but rather a tortuous one, because of the obstacles it had to overcome.

To begin with the organization and conduct of parish life depended on a people totally inexperienced for such tasks. In Bohemia, the Czech, for the most part, was a deeply religious individual. He dotted the countryside with wayside shrines, partook avidly in the various services of the church and embellished his home with religious pictures and objects. He accepted the village priest as an arbiter in social and civic matters and lived and died by the unction of the Sacraments. Though participating in the spiritual life of the Church, he had, however, little part in its support or administration. The Church had sources of income independent of his contribution and even the hierarchy and clergy were supported by the government. In America the settler discovered a radically different situation. The existence of his church imposed a definite financial responsibility upon him. He was asked to shoulder an unaccustomed burden at a time when he struggled for an economic survival upon which hinged his future and all the goals for which he entered the new world.

The institution of Czech-American Catholicism hung in the balance of the forces which molded the Czech into a new social and psychological being. In their entirety these forces were a mixture of the benevolence and opportunity of the country, on the one hand, and its callousness and ruthlessness, on the other. Their full impact shaped the new Bohemian by substituting his traits of simplicity and artlessness with craftiness and avidity, if not avarice. Ethically and morally they shaped him into an individual either more confirmed than ever before in the value and necessity of a deep religious life or else fixed in him a materialistic outlook, indifferent to any higher ideals

The launching of the Czech Catholic Church in America was affected in still another manner; namely, by the lack of Czech clergy. These were especially necessary at a time when the anti-clericalism of the revolution of 1848 was being propagated by a number of Bohemian émigrés, notably Adalbert Náprstek. The latter, a dedicated patriot, revolutionary and scion of a Prague bourgeois family, professed the opposition to clerical influence in public and social life characteristic of his class. In Milwaukee he published the German satirical review, "Fly Leaves" (Flugblaetter), and as one of the lights in a German freethought circle, the "Freie Gemeinde," became involved in an acrimonious discussion with Father Salzmann, founder of Saint Francis Seminary nearby that city. Because they had no press of their own, bilingual Czechs read the "Fly Leaves" and through them found encouragement for the incipient spiritual indifferentism in their own ranks. Though Náprstek left America in 1857, his influence lived on and became the creed of Czech-American freethought or rationalism.

The inability of the Church in Bohemia to maintain cultural contacts with its emigrants to America was one of the sad conditions of Czech-American history. It seemed that once they left the homeland the pioneers to the Western Hemisphere were written off from the life of the nation. In the question of faith this absence of strong intercultural relations caused no small amount of mischief, for it erected a barrier against the emigration of Czech clergy at a time when they were really needed. The seriousness and shamefulness of the situation stands in bold contrast when the following figures are cited. In 1860 some 10,000 Czechs received the ministrations of six Bohemian priests; two of whom remained in the States but temporarily. In 1870 when the census of Czechs reached 47,000 there was a total number of fourteen priests among them, and the ratio was not too improved in 1880, when only fourty-four Czech speaking clergy could be counted in the Bohemian communities, now numbering more than 100,000 Czechs. With some justification the Omaha "Progress of the West" ("Pokrok západu") in its attacks on Father Kočárník, O.S.B., could say that Catholicism in in America, as far as the Czechs are concerned, will disappear in another score of years.

To mend the threads of Faith, frayed by the impact of American pragmatic and materialistic values, was a task bestowed upon the missionaries, whose activity has already been described, upon their successors, the resident priests in the early parishes, and on the laity, which, the existing lukewarmness of its compatriots notwithstanding realized that the Bohemian community had a true spiritual and cultural need of the Church. The organization of each parish, therefore, became a product of few dedicated individuals who feared no labor or personal sacrifice and by their enthusiasm and example won the cooperation of some of their neighbors.

(Continued in next issue)

Life can only be understood backwards, but it must be lived forwards. — Soren Kierkegaard

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

BOOK REVIEW:

Our Mother Mary Katharine Drexel

by Fred Braithwaite

Katharine Drexel helped bring people together. A Philadelphia millionaire's daughter, she found people who lived in a Christian country but without religion. The poor were mostly Indians and Blacks. She founded the Order of Blessed Sacrament Nuns. She helped in the highest. It was exciting because of unexpected opposition. Although opposition was not new to the Catholic Church.

Listening while the poor people speak about their troublesome problems, working for the education of Negroes and Indians.

She spent her money which her family gave her. The nuns were always listening and seeking ways to liberate the citizens from ignorance and oppression. Building better citizens and a better, stronger country.

Believing that the Blacks and Indians were Americans and given the same chance as everyone else. Believing the Blacks and Indians would rise to the point where they would fight for their rights. Always asking help from God and friends. Giving to Americans who needed it and could never say thanks. Praising her country by helping her neglected neighbors. Bringing her country to be more together. Mother Katharine who played a big role in the development of the two groups and certainly helped America put her best foot forward.

Her intention showing her love for her fellow men. After all, she was the daughter of a millionaire. She was the heiress of a father who was an international banker. But she remembered the poor, the uneducated, the suffering. Asking God to help her. Receiving praise and criticism. Opposition greeted her in many ways and many times.

Helping Blacks and Indians to get their share of the richness of America, like anyone else. Saying thank you to God and country by helping other Americans who were not so fortunate or well off. Letting those people feel welcome to cry on her shoulder and to bring their troubles and complaints to her. And they brought their needs and sorrows to her.

You and I are creatures of God. To help us work together, Mother Katharine used her money. To teach people to share life. The people were not a very well off lot. They were the poor. People did not respect them as humans. The Bishops told her about the suffering Negroes and Indians. Black and Indian people would have something to celebrate to get an American chance like anyone else." The celebration of knowing something to be useful.

What God wants is not slaves but children to know Him and love Him. The father of a family to stay with his family so the children will know him. To understand the father. A child respects his parents when the child knows the parents. The child wants the guidance of his parents. She picked those people because they needed God. The Bishops of America knew how hard it was to get to them, to bring the people together. Learning now to use Christianity as a protection. How to handle yourselves in a Christian manner, in expressing love, getting the strength we need through prayer.

"Why don't you become a missionary yourself, my child?" With these direct words, His Holiness Pope Leo XIII seemed to penetrate the very soul of the young woman kneeling before him. It was 1887 and Katharine Drexel, during her private audience with the Holy Father, had just beseeched him to send missionaries to the thousands of American Indians, who were still enshoruded in darkest paganism. Recently she had traveled by stage coach, burro, and canoe through parts of the West visiting the several missions among them, which she was already financing. But their material as well as spiritual needs were so very great, and only a pitiful few had as yet been baptized.

In these starting words, she realized only one thing: the Vicar of Christ had expressed God's direct Will for her. Thus it was that Katharine Drexel set about founding the Sisters of the Blessed Sacrament, an American community devoted to the apostolate among the Indians and Colored People.

Mother Katharine always clung to not what she wanted but what God wanted. She arranged and persisted with great longing, charity and affection to bring people to God.

The happiness and security in a commitment to God. To teach poor people that God still loves them and what God wants of them. To tell them by what authority she teaches. That advice can be protection or wrong and even harmful.

Mother Katharine's Biography, from 1858 to 1955, sells for $1.95. Send to Mother Katharine Drexel Guild Sisters of the Blessed Sacrament, 1663 Bristol Pike, Cornwells Heights, Pennsylvania 19020. This book tells what life was like for her.

(Continued in next issue)

A THOUGHT OR TWO

What is this International Eucharistic Congress that is to be held August 1-8 in Philadelphia, Pa.? It is a Congress, a huge gathering; International, representing all nations, us too; Eucharistic, centering around the Blessed Sacrament, Mass, Holy communion, without which really devout, God-loving life is impossible. Of course, it does concern us, each and all of us, not only those who can and will attend. Czechs are represented in the arrangements and celebration by a committee of at least 65 of our leaders from all over the U.S.A. There is talk also of a possibility of canonization of our Czech Blessed John Nepomuk Neumann, fourth bishop of Philadelphia (1852-1860). A Mass in Czech is on the program there at St. Peter's Church, at 10:30 a.m., August 7, where the tomb of Bishop Neumann is located.

Is this Congress something new? Not at all, this is the 41st; the first was held in France in 1881. The first in our hemisphere was held in 1910 in Montreal, Canada. The longest interruptions between Congresses were during the two World Wars. This coming Congress is the second in the U.S.A.; our first was in Chicago in 1926, 50 years ago; even then there were in attendance 12 cardinals, 64 archbishops, 309 bishops, 500 monsignori, 8,000 priests and more than a million religious and laity. Pope Pius XI attended the Congress in Rome, Italy, in 1922. Pope John XXIII approved the one for Bombay, India, in 1964, where only about two per cent of the population is Catholic. Pope Paul VI attended. It created inestimable good will. Pope Paul VI again participated in 1968 at the Congress in Bogota, Colombia, South America, where almost a million laity attended and about 300 priests distributed Holy Communion at the Holy Father's Mass. I was privileged to attend.

What is to be achieved by these Congresses? A deepening of understanding of and devotion to the Holy Eucharist not only by those who attend, but by all who participate in the spirit of the event strengthening dedication to Christian life and Christian ideals. Participants will not only attend the liturgical observances and public ceremonies but take part as far as possible in instructional and devotional activity, hear lectures, join seminars or discussion groups treating of various aspects of religious, moral and social problems.

Throughout the world the faithful will be urged from now on not only to pray for the success of the Congress, but to join in its spirit and purpose by seriously joining in local devotions and activities organized in the various dioceses and parishes throughout the Church. The Congress is International not only in attendance but in interest and influence throughout the Church and the world.

Jesus gave us himself in the Eucharist in the form of food, yet there has been in our times a lessening of hunger for him. We all need to rouse our appetite for that nourishment of the soul and true Christian life. There is also too much physical hunger in the world, much of it due to injustice. We all need to rouse our awareness of that and rouse our sense of justice and of sympathy and of sacrifice in the spirit of Christ for the love of God's poor. In the Eucharist Jesus was so generous to us as to give himself as food of our soul and of our life for heaven. Shall we not rouse our generosity for the oppressed, the hungry, those whose very misery is depressing them below human condition? Devotion to the Eucharist must be accompanied by practical concern for our brethren in Christ that truly Christian justice and charity prevail toward them.

To attend the Congress in person it is most important to contact at once one's Diocesna Chancery for reservations about transportation and housing. Expenses with the Czech arrangements are estimated at $10,000.00. Our fraternals, societies and individuals will surely want to contribute.

Msgr. Alois J. Morkovsky,
State Chaplain, K.J.Z.T.

CLEVELAND'S NEWS

St. Joseph Society, No. 156, Czech Catholic Union

Dear member:

Annual Communion Breakfast of the Lodge will be Sunday, March 14, at Our Lady of Lourdes at 12:00 noon Mass. Note the change of time. Wives and husbands who are not members are welcome as our guests. The food will be served in the basement of the school by the Douda Catering Service. Main speaker will be Bro. Mayor Ray Grabow. Meeting will follow in the C.C.U. Bldg. immediately after. Make an effort to attend. If you have any changes of beneficiary, etc., you can do this then.

Regular meeting April 11.

Parents of the Year Program May 9.

Sokol Exhibition at A.M.L.A. June 6.

Český Den & Chatham, Ontario, June 13.

St. Joe Picnic at Oddfellows August 1.

Czech Day at Eucharistic Congress in Philadelphia Aug. 7. Call Ann Veverka, 341-0444, for bus.

The Directors of the Karlin Club in conjunction with the Lihani-Nemecek Travel Agency are sponsoring a weekend Amtrak Rail Trip to Chicago this weekend, March 13 and 14. The trip will include a tour of the Windy City, Czech Church Services at St. Procopius parish, and a dinner and dance with the Czechoslovak Sportsmen in Exile, Ralph Malec will entertain on the train.

The T. G. Masaryk Czech Mother's Club is sponsoring a Luncheon- Card Party at Bohemian National Hall, 4939 Broadway Ave., on Wednesday, March 17, beginning at 12:00 noon. The public is welcome. Lillian Gross of 3588 E. 75th Street may be reached for reservations and details at 441-0392.

TO OUR GOOD FRIENDS AND READERS

As "HLAS NÁRODA" is a different newspaper than KATOLÍK and NÁROD, which ceased publication last December, and is under a different administration, that we may publish the HLAS NÁRODA, we must have the means to do so. We kindly request our readers to send in their subscription early. It is $15.00 per year in U.S.A., $16.00 in Canada. Our every edition costs us a thousand dollars, even though we, the editors, labor without recompense. We would very much appreciate your recommending our newspaper to others and sending us their subscription.

Thank you and God bless you.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B., editor.

Name .....

Address .....

City ..... State ..... Zip .....

Subscription $15.00 per year

Send to: HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, IL 60623

Noworul Memorial Chapels

2638 S. Central Park Ave. ..... Telefon: 762-2233

Dr. L. Nemec:

Review of the Events Calendar Planned for Eucharistic Congress in Philadelphia, August 1 - 8, 1976

An expanded events calendar, featuring more than 40 liturgies, was released by the 41st International Eucharistic Congress.

The calendar pinpoints times and places of events during the eight days of the Congress, a gathering in the city Aug. 1-8 worldwide spiritual assembly of Catholics and other Christians this year.

Also spotlighted are religious expositions and a contemporary religious art exhibit, both slated for the city's cavernous Civic Center with its 321,000 square feet of display area.

Seven official conferences and seminars are scheduled that will draw speakers from all over the world. Topics will focus on world hunger, freedom and justice, religious vocations, ecumenism, women and the Eucharist and youth. Theme of the Congress is "The Eucharist and the Hungers of the Human Family."

A full schedule of performing arts events for Congress Week will be published. Here is a recap of each day's events:

Sunday, Aug. 1. The Congress opens at noon. Sub-theme for the day is "The Eucharist and the Hunger for God." Some 2000 faithful will fill SS. Peter and Paul Cathedral for the solemn opening. In the evening about 100,000 persons will line Benjamin Franklin Parkway in a candlelight procession of the Blessed Sacrament. The route will extend from the Cathedral on Logan Circle to the Art Museum.

Monday, Aug. 2, is Family Day. Sub-theme is "The Eucharist and the Hunger for Bread." In parishes throughout the Philadelphia area, Marriage Encounter groups will gather families for a Family Liturgy and a "Poor Man's Supper." Monies saved from the sacrificial meal will be contributed to help feed the world's poor.

At 8 o'clock that evening some 60,000 persons primarily from Marriage Encounter groups around the country will participate in a family liturgy at Veterans Stadium. Earlier at Convention Hall, participants in a World Hunger Symposium will conclude their deliberations with a Mass in the Hall's main assembly area.

Tuesday, Aug. 3, is Suffering People's Day. Sub-theme is "The Eucharist and the Hunger for Freedom and Justice." A worldwide gathering of some 10,000 senior citizens is expected for a noonday Eucharistic Celebration at Convention Hall.

The main gathering will be at 8 p.m. at Veterans Stadium. Some 60,000 persons wearing the native costumes of many countries will join in a Mass for the fullness of Freedom and Justice. The event will combine hierarchy and clergy from overseas, uniting them with priests and pilgrims from the Americas in tribute to the lands of their origin. The Mass will give thanks for freedom of worship and pray for its extension in oppressed societies.

Wednesday, Aug. 4, is Clergy and Religious Day, with a 10 a.m. Mass at Veterans Stadium expected to draw more than 60,000. Sub-theme is "The Eucharist and the Hunger for the Spirit." Boy Scouts and scores of Catholic groups will fill the Spectrum at 1:30 p.m. Some 2,000 worshippers will attend a Mass in honor of the recently canonized St. Elizabeth Ann Seton at SS. Peter and Paul Cathedral at 5 p.m. A special Mass created by the worldwide Black community will attract a capacity crowd to the Spectrum at 8 p.m.

During the 10 a.m. Mass, clergy and religious, joined by Marriage Encounter groups, will focus their devotions and praise on those who have made a commitment to religious vocations.

Thursday, Aug. 5, is Pilgrim People Day. Sub-theme is "The Eucharist and the Hunger for Truth." During an 11 a.m. gathering at Independence Mall, the faithful will celebrate the holiness of life as it is honored throughout the Americas. Focus will range from examples of saintly living such as St. Rose of Lima to more recent figures — Mother Catherine Drexel, Mother Connolly and others.

At 5 p.m., Philadelphia's Blessed John Neumann will be honored at a Mass in SS. Peter and Paul Cathedral. At 7 p.m., American Indians will offer a Mass incorporating native rituale at Independence Mall.

At 8 p.m., a milestone in ecumenical cooperation will be witnessed when Catholics and other Christians join in an interfaith prayer service at Convention Hall. Also at 8, Veterans Stadium will host a mammoth celebration during a Charismatic Renewal Mass. Many thousands participated in such a Mass at Notre Dame and more recently in Rome.

Friday, Aug. 6, is Youth Day, with the focus on "The Eucharist and the Hunger for Understanding." One celebration will draw an estimated 60,000 children from grades four through eight to Veterans Stadium for a 10:00 a.m. Mass.

Another will bring together young people of high school and college age during a 7 p.m. Mass at the Spectrum.

Groups with special devotion to Mary, the Mother of God, will assemble at Veterans Stadium at 9 p.m. Representing various national groups from all over the world, they will fill the Spectrum to celebrate, "Mary, Tabernacle of the Lord." The groups will remain throughout the night in a vigil of prayer.

Saturday, Aug. 7, is Peoples of the World Day. Sub-theme is "The Eucharist and the Hunger for Peace." Festivals and Eucharistic celebrations will be held throughout the day by some 28 national heritage groups. They will include Masses, folk dances, ethnic foods and a colorful array of costumes. Among the largest will be a gathering of the Irish at St. Charles Seminary, the Polish at Veterans Stadium, and the Spanish-speaking at JFK Stadium. The Czech divine liturgy will be held at St. Peter's Church, 5th Street and Girard Avenue, on this day, beginning at 10:30 a.m. with Czech songs. 11:00 Pontifical Czech Mass by Most Reverend Bishop Morkovsky of Texas, assisted by bishops, prelates and priests. It is expected that about 3,000 Czechs will attend this Mass. This Church is also the location of the tomb of the Blessed John Neumann, who is of Czech origin an who will be canonized, hopefully, this year.

Czech National Committee will also have an exposition of books, paintings and national artifacts on display at two booths at Civic Center in Philadelphia. Exposition will be open to the public from July 30 to August 7, from 9 a.m. to 9:00 p.m.

Principal celebration of the day will be a gathering for Eastern Rite Catholics at 5 p.m. in Veterans Stadium. As many as 50,000 Catholics of the world's Eastern Rites will bring their long history of chant and prayer to the Congress worship.

Following this liturgy, a Eucharistic procession will draw hundreds of thousands from national festival gatherings. The procession will move from Veterans Stadium to Roosevelt Park to the Spectrum. There, at the Spectrum, an all-night Adoration of the Blessed Sacrament will be held. Among the groups participating will be the Nocturnal Adoration Society drawing their following from throughout the world.

The all-night adoration will conclude with a Mass of Reposition early on Sunday morning in the Spectrum to be attended by those who have been up all night preparing the site for the Statio Orbis or closing Mass.

More than 350,000 persons are expected to attend the Solemn Closing on **Sunday, Aug. 8.** The event opens at 4 p.m. with a procession of the Nations and States from the Spectrum to JFK Stadium. The Statio Orbis will be celebrated at 5 p.m. by Pope Paul VI, helath permitting, or by his personal representative, the Papal Legate. At JFK Sadium, where 200,000 persons will be seated inside, another 150,000 will be able to participate in the proceedings from outside the stadium.

Census Survey Here on Employment Status and Occupation

During the week of March 15-20, the U.S. Bureau of the Census will conduct its regular survey on employment and unemployment in this area, according to Mr. Forest P. Cawley, Jr., Director of the Bureau's Regional Office in Chicago.

In addition to the usual questions on current employment, the March survey will have questions on the work experience and income of household members last year and whether they have moved since March 1, 1975.

Households in this area are part of the sample of 55,000 across the country scientifically selected to represent a cross section of all U.S. households.

The monthly survey is conducted for the U.S. Department of Labor and provides a continuous record of activity in the labor force. The January survey indicated that of the 93.5 million men and women in the civilian labor force, 86.2 million were employed. The Nation's unemployment rate was 7.8 percent, down from 8.3 percent in December, and substantially below the recession peak of 8.9 percent reached in the second quarter of 1975.

Information supplied by individuals participating in the survey is kept strictly confidential by law and the results are used only to compile statistical totals.

National Eye Bank Month Spotlights Battle Against Blindness

The eyes have it. At least during the month of March, according to the Illinois Society for the Prevention of Blindness. March is National Eye Bank month, and you can participate in two important ways, says the Society, which administers operations of the Illinois Eye Bank in conjunction with the Illinois Eye and Ear Infirmary of the University of Illinois. First, if you've been putting off that regular visit to your eye doctor, you can schedule a check-up for your eyes and for every other pair of eyes in your family.

Secondly, you can put light into someone's life by supporting the Illinois Eye Bank — a non-profit facility that depends on eye donors and individual contributors to bring sight to hundrdeds of the blind and near blind in the state each year.

Support of the Illinois Eye Bank, Society officials explain, can be accomplished in several ways. You can sign and carry a "donor card" that signifies your desire to donate your eye tissue in the event of death to any deserving person whose sight can be saved or restored.

You can also send a donation to the Illinois Eye Bank, 53 West Jackson Boulevard, Chicago, Illinois 60604. All donations are tax deductible.

Whatever your gesture, it can help to bring light into the life of someone now living in darkness.

BOWLING

BLESSED AGNES PARISH
HOLY NAME SOCIETY
MEN'S BOWLING LEAGUE
Town Hall Lanes, Cicero, Ill.

Standings of March 9, 1976

Team	Points
Lawn Fence	30
Capitol Federal	30
Stepina Step Inn	27½
Lawndale Meat Products	25½
Midwest Press	24½
Second Federal	24
Nemecek Tailors	23½
Noworul Mem. Chapels	22
Lawndale Standard Serv.	22
Crawford Savings	11

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500